



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. listopadu 2022 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Evy Ingrid Antl Burianové a Anety Krombholzové

takto:

Obžalování

1. **J. F.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx
2. **JUDr. R. N.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx
3. **J. P.**, nar. xxx, trv. bytem xxx, xxx,

jsou vinni, že

- I. obž. P. N. a obž. J. F. společně s odděleně trestně stíhaným P. N., nar. xxx, o jehož vině dosud nebylo zákonným způsobem rozhodnuto a toto rozhodnutí je předmětem samostatného řízení**

odděleně trestně stíhaný P. N. a obžalovaný R. N. v úmyslu získat pro svoji potřebu finanční prostředky zkrácením daně z přidané hodnoty, v období minimálně od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2013 vytvořili řetězec společností v České a Slovenské republice, za účelem nákupu nových a ojetých motorových vozidel a dalšího zboží (dále jen "zboží") v jiných členských státech EU s tím, že využili společnosti xxx, xxx, xxx (dále jen „xxx“), jako společnost, na kterou v České republice pořizovali zboží z jiných členských států EU, kdy do společnosti xxx dosadili ke dni 1.11.2010 jako jednatele obž. J. F., který byl bez podnikatelských zkušeností a který neplnil své zákonné povinnosti statutárního orgánu, kdy odděleně trestně stíhaný P. N. a obžalovaný R. N. i

po dosažení obžalovaného J. F. jako jednatele fakticky ovládali společnost xxx, přičemž obžalovaný J. F. zcela vědomě nevykonával žádnou činnost související s jeho postavením ve společnosti xxx, to vše činili s vědomím, že nebude u této společnosti, vypočtena a přiznána daň z přidané hodnoty při pořízení zboží z jiného členského státu EU a dále nechali vykázat u této společnosti, v příslušných daňových přiznáních k DPH, pořízení zboží v tuzemsku s nárokem na odpočet daně, aby tímto zakryli skutečnost, že zboží bylo pořizováno v jiných členských státech EU a vznikla tak povinnost přiznat daň z přidané hodnoty (podle § 25 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů), a to:

1. Ve zdaňovacím období od ledna 2012 do března 2013:

- a) prostřednictvím společnosti xxx pořizovali motorová vozidla a zboží z jiného členského státu EU, konkrétně z Německa, Rakouska a Slovenska, avšak toto pořízení zboží z jiného členského státu EU nevykazovali v příslušných daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty, kdy si byli vědomi, že u společnosti xxx nebude vypočtena (dle § 40 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, dále jen "ZDPH") a zaplacená daň z přidané hodnoty, ale v jednotlivých daňových přiznáních uváděli fiktivní nákupy v tuzemsku s možností odpočtu daně z přidané hodnoty, aby zakryli pořízení zboží z jiného členského státu EU, čímž neoprávněně snižovali daňovou povinnost společnosti xxx,
- b) prostřednictvím slovenských společností xxx, xxx, xxx, Slovenská republika, jednatel společnosti obž. J. P. a xxx, xxx, xxx, Slovenská republika, nakupovali nová a ojetá motorová vozidla v České republice, která fiktivně vyváželi na Slovensko a následně je opětovně dováželi do České republiky, formálně na společnost xxx, kde tyto nákupy nebyly vykazovány v příslušných daňových přiznáních spol. xxx a tyto dále prodávali v České republice, prostřednictvím vytvořené sítě společností konečným zákazníkům, kdy platby za takto prodaná vozidla byly přeposlány přes bankovní účty zainteresovaných společností až na bankovní účet spol. xxx, kde byly zpravidla vybrány v hotovosti obž. R. N. a odděleně trestně stíhaným P. N., kdy si byli vědomi, že u společnosti xxx nebude vypočtena (dle § 40 ZDPH) a zaplacená daň z přidané hodnoty, a aby zakryli pořizování zboží z jiného členského státu, tak v příslušných daňových přiznáních nechali vykázat fiktivní nákupy v tuzemsku s nárokem na odpočet daně z přidané hodnoty, čímž neoprávněně snižovali daňovou povinnost spol. xxx a finanční prostředky získané hotovostními výběry použili pro osobní potřebu,
- c) prostřednictvím slovenské společnosti xxx, xxx, xxx, Slovenská republika, jednatel společnosti obž. J. P., nakupovali nová a ojetá motorová vozidla v jiném členském státě EU, kdy tato vozidla však byla přepravena pouze do České republiky a ne do místa určení na Slovensko, a následně pouze formálně uskutečnili prodej takto pořízených vozidel ze Slovenska do České republiky, prostřednictvím spol. xxx, kdy však tato pořízení zboží z jiného členského státu nevykazovali v příslušných daňových přiznáních spol. xxx, a tyto dále prodávali v České republice, prostřednictvím vytvořené sítě společností, konečným zákazníkům, kdy platby, za takto prodaná vozidla, byly přeposlány přes bankovní účty zainteresovaných společností až na bankovní účet spol. xxx, kde byly zpravidla vybrány v hotovosti obž. R. N. a odděleně trestně stíhaným P. N., kdy si byli vědomi, že u společnosti xxx nebude vypočtena (dle § 40 ZDPH) a zaplacená daň z přidané hodnoty, a aby zakryli pořizování zboží z jiného členského státu, tak v příslušných daňových přiznáních nechali vykázat fiktivní nákupy v tuzemsku s nárokem na odpočet daně z přidané hodnoty, čímž neoprávněně snižovali daňovou povinnost spol. xxx a finanční prostředky takto získané použili pro osobní potřebu,

kdy se jedná o níže uvedené případy, kdy:

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

- podali dne 28. 2. 2012, jménem společnosti xxx, přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2012, kdy v Oddílu C. - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v lednu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 24.409.761 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2.390.210,- Kč,
- podali dne 27. 3. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v únoru 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 15.878.468 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2.081.071 Kč,
- podali dne 30. 4. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v březnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 30.989.424 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2.498.312 Kč,
- podali dne 29. 5. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období duben 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v dubnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 24.990.192 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 6.505.492 Kč,
- podali dne 26. 6. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období květen 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v květnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 33.833.545 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 5.980.069 Kč,
- podali dne 27. 7. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v červnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 21.650.685 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3.081.559 Kč,
- podali dne 28. 8. 2012, jménem společnosti DPR přiznání k DPH za zdaňovací období červenec 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v červenci 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 29.133.203 Kč, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 5.872.321 Kč,
- podali dne 2. 10. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období srpen 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v srpnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 30.043.672 Kč, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši

18.007.708 Kč,

- podali dne 29. 10. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období září 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v září 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 17.572.464 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3.320.656 Kč,

- podali dne 10. 12. 2012, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období říjen 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v říjnu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 76.705.808 Kč, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 25.162.723 Kč,

- podali dne 4. 1. 2013, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období listopad 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v listopadu 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 90.029.948 Kč, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 18.005.990 Kč,

- podali dne 2. 4. 2013, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2012, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v prosinci 2012 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 95.780.858 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 19.156.172 Kč,

- podali dne 2. 4. 2013, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období leden 2013, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v lednu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 63.568.432 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 13.349.371 Kč,

- podali dne 2. 4. 2013, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období únor 2013, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v únoru 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 74.433.025 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 15.630.935 Kč,

- podali dne 28. 5. 2013, jménem společnosti xxx přiznání k DPH za zdaňovací období březen 2013, kdy v C. Oddílu - daň z přidané hodnoty neuvedli na řádcích č. 5, 6 a 9 žádnou hodnotu pořízení zboží z jiného členského státu, ačkoliv v březnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 49.607.571 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 10.417.590 Kč,

2. Ve zdaňovacím období od dubna 2013 do prosince 2013

v úmyslu obohatit se zkrácením daně z přidané hodnoty, prostřednictvím společnosti xxx pořizovali motorová vozidla a další zboží z jiných členských států EU, kdy však úmyslně nepodávali ani nenechali zpracovat a podat přiznání k dani z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období, kdy v uvedené době prokazatelně docházelo k obchodní činnosti, minimálně pořízení zboží z jiného členského státu EU, avšak úmyslně nesplnili povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu dle § 25 ZDPH, v souladu s ust. § 16 ZDPH, a to konkrétně:

- za zdaňovací období duben 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v dubnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 28.647.283 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 6.015.930 Kč,
 - za zdaňovací období květen 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v květnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 20.855.376 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 4.379.629 Kč,
 - za zdaňovací období červen 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v červnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 28.369.379 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 5.957.569 Kč,
 - za zdaňovací období červenec 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v červenci 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 18.494.397 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3.883.823 Kč,
 - za zdaňovací období srpen 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v srpnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 20.020.465 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 4.204.298 Kč,
 - za zdaňovací období září 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v září 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 9.812.418 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2.060.608 Kč,
 - za zdaňovací období říjen 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v říjnu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 15.081.875 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 3.167.194 Kč,
 - za zdaňovací období listopad 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v listopadu 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 11.782.165 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 2.474.255 Kč,
 - za zdaňovací období prosinec 2013 nepodali přiznání k DPH, ačkoliv v prosinci 2013 pořídili zboží z jiného členského státu EU v celkové hodnotě 20.508.778 Kč bez DPH, kdy tímto jednáním zkrátili daň z přidané hodnoty ve výši 4.306.843 Kč,
- shora uvedeným společným jednáním způsobili u společnosti xxx zkrácení daně z přidané hodnoty v celkové výši 187.910.329,- Kč, ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. město Prahu, územní pracoviště pro Prahu 7.

tedy: společným jednáním zkrátili daň a to ve velkém rozsahu

II. obž. J. P.

jako jediný jednatel společnosti xxx, xxx, xxx, Slovenská republika, v období od ledna 2012 minimálně do prosince 2013, umožnil obž. R. N. a odděleně trestně stíhanému P. N., nar. xxx, o jehož vině dosud nebylo zákonným způsobem rozhodnuto a toto rozhodnutí je předmětem samostatného řízení prostřednictvím společnosti xxx pořizovat motorová vozidla a další zboží bez DPH z České republiky a z dalších států EU, která měla být dopravena na území Slovenské republiky, kdy toto zboží následně obratem dodávali do České republiky, přes společnost xxx, xxx, xxx (dále jen „xxx“), u které nebyla uváděna tato pořízení z jiného členského státu EU, konkrétně od slovenské společnosti xxx, do příslušných daňových příznání k DPH, kdy s tímto byl J. P. obeznámen a napomáhal tak zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx, a to:

- ve zdaňovacím období leden 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 24.748.150,- Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.390.210 Kč,
- ve zdaňovacím období únor 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 15.377.403 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.081.071 Kč,
- ve zdaňovacím období březen 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 30.834.587 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.498.312 Kč,
- ve zdaňovacím období duben 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 13.406.166 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.681.234 Kč,
- ve zdaňovacím období květen 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 28.573.446 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 5.714.690 Kč,
- ve zdaňovacím období červen 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 16.720.624 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 3.081.559 Kč,
- ve zdaňovacím období červenec 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 13.502.020 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.700.405 Kč,
- ve zdaňovacím období srpen 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 27.878.735 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 5.575.748 Kč,
- ve zdaňovacím období říjen 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 19.105.675 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 3.821.136 Kč,
- ve zdaňovacím období listopad 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 28.493.164 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 5.698.633 Kč,
- ve zdaňovacím období prosinec 2012 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 17.355.315 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 3.471.064 Kč,
- ve zdaňovacím období leden 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 21.379.257 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 4.489.645 Kč,
- ve zdaňovacím období únor 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 20.501.862 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 4.305.392 Kč,
- ve zdaňovacím období březen 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 27.600.354 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 5.796.075 Kč,

- ve zdaňovacím období duben 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 23.456.754 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 4.925.919 Kč,
- ve zdaňovacím období květen 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 16.728.669 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 3.513.021 Kč,
- ve zdaňovacím období červen 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 28.369.379 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 5.957.570 Kč,
- ve zdaňovacím období červenec 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 10.197.204 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.141.413 Kč,
- ve zdaňovacím období srpen 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 20.020.465 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 4.204.298 Kč,
- ve zdaňovacím období září 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 9.812.418 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.060.608 Kč,
- ve zdaňovacím období říjen 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 15.081.875 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 3.167.194 Kč,
- ve zdaňovacím období listopad 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 11.782.165 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 2.474.255 Kč,
- ve zdaňovacím období prosinec 2013 dodal české společnosti xxx zboží v celkové hodnotě 20.508.778 Kč a tím umožnil zkrácení daně z přidané hodnoty u spol. xxx ve výši 4.306.844 Kč,
svým jednáním obž. J. P. umožnil obž. R. N. a odděleně trestně stíhanému P. N. zkrácení daně z přidané hodnoty u společnosti v celkové výši 87.056.296 Kč, ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hl. město Prahu, územním pracovištěm pro Prahu 7.

tedy: umožnil jinému opatřením prostředků zkrátit daň ve velkém rozsahu

čímž spáchali

obž. R. N. a obž. J. F.

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. účinného do 31.12.2013, a to ve formě spolupachatelství dle § 23 odst. 1 tr. zákoníku

obž. J. P.

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. účinného do 31.12.2013 a to ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

a odsuzují se

obž. J. F.

za uvedený zločin a za sbíhající se přečin přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23.12.2021, sp.zn. 2T 171/2021 podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a §82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) roků.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále ukládá trest propadnutí věci a to zajištěného

rostlinného materiálu o hmotnosti 10,07 gramů.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu 8 (osmi) roků. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23.12.2021, sp.zn. 2T 171/2021, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obž. R. N.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) roků.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu 8 (osmi) roků.

obž. J. P.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a §82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků.

Podle §67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá peněžitý trest v celkové výši 200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých) vyměřený jako 400 (čtyři sta) denních sazeb při výši denní sazby 500 Kč (pět set korun českých).

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu 5 (pět) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní **J. F.**, nar. xxx, **R. N.**, nar. xxx a **J. P.**, nar xxx povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené České republice – Finančnímu úřadu pro hl.m. Prahu, Štěpánská 619/28, Praha 1, IČ 72080043 škodu ve výši 30 544 365 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní **J. F.**, nar. xxx a **R. N.**, nar. xxx povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené České republice – Finančnímu úřadu pro hl.m. Prahu, Štěpánská 619/28, Praha 1, IČ 72080043 škodu ve výši 41 035 100 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika – Finanční úřad pro hl.m. Prahu, Štěpánská 619/28, Praha 1, IČ 72080043 odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Soud po provedeném dokazování má za to, že vina obžalovaných, jak byla vtělena do výrokové

části rozsudku, byla provedenými důkazy prokázána, kdy jednání obžalovaných je třeba kvalifikovat jako shora uvedené trestné činy.

2. Obžalovaní R. N. a J. P. odmítli ve věci vypovídat, stejně jako odděleně trestně stíhaný P. N. I v přípravném řízení odmítl vypovídat obžalovaný J. P.
3. Pokud se týká **vyjádření k podané obžalobě**, výše uvedení obžalovaní a odděleně trestně stíhaný P. N. uvedli následující.
4. **Obžalovaný R. N. ve svém vyjádření** uvedl, že by rád rekapituloval celou časovou osu celé záležitosti a vyjádřil se k nepravdivým účelovým tvrzením, uvedeným v obžalobě. Do konce roku 2010 byl společně s bratrem jednatelem ve společnosti xxx, xxx, kde působil jako statutární orgán a tato společnost byla po celou dobu působení vlastněna jeho matkou. Na podzim r. 2010 se matka paní D. N. rozhodla prodat tuto společnost zahraniční společnosti xxx. V této době tuto zahraniční společnost ovládal a ze 100% vlastnil pan B. N., osoba původem ze Slovenska, věkově vrstevník, se kterým se seznámili s bratrem při obchodní činnosti. Tento člověk se věnoval rovněž obchodování s automobily a službám souvisejícím. Historie obchodních aktivit pana B. N. je velmi snadno zřejmá a ověřitelná z veřejně dostupných zdrojů na Slovensku, kde působil, je naprosto zřejmé z veřejných zdrojů propojení pana N. se společnostmi, které státní zástupce uvádí v obžalobě. Je velmi snadné prověřit jeho spojení s těmito spol. a jeho zapojení do této věci. Následně se tento jediný vlastník spol. xxx, prostřednictvím vlastněné americké spol. rozhodl odvolat osobu obžalovaného a osobu bratra P. N. a jmenoval jím dosazenou osobu, pana J. F., o kterém obžalovaný nikdy neslyšel, nikdy ho neviděl, ani nikoho z jeho rodiny nikdy neznal a nezná. Tvrzení podávaná obžalobou, že dosadil pana J. F. do spol. xxx je nepravdivé. Se zástupcem spol. xxx panem N. byl při příležitosti předávání dokumentů k této spol. osloven s nabídkou spolupráce, na budoucí spolupráce v rámci obchodních aktivit, které zamýšlel s touto spol. xxx. Týkalo se to jeho zkušeností a zájmu o obchodování s automobily. Bylo jim to řečeno tak, že potřebuje mít tzv. kontaktní osobu na území ČR, která bude vykonávat činnosti spojené s chodem firmy. Obžalovaný a bratr s tímto souhlasili, jednalo se o odměňovanou práci, uzavřeli dne 16.12.2010 mandátní smlouvu, která přesně vymezovala jejich oprávnění a povinnosti. Uvedená mandátní smlouva byla dodatkem ze dne 14.11.2012 upravena o práva a povinnosti. Byli odměňováni, veškeré odměny byly vypořádávány hotovostně. Jednalo se o přínosnou činnost, nemalé částky. V rámci této uzavřené mandátní smlouvy disponoval obžalovaný i jeho bratr úředně ověřeným zplnomocněním jednat za společnost xxx, které jim udělil v té době již nový jednatel pan J. F., toto jim bylo předáno v originálech s úředním ověřením, tak aby měli řádné zmocnění zastupovat spol. Nedělo se v žádném případě za celou dobu jejich působení ve spol. xxx, že by vystupovali bez jakéhokoliv zmocnění nebo by vykonávali úkony, ke kterým nebyli zmocněni. Zmocnění obžalovaného bylo založeno i na finančním úřadu (FÚ), z důvodu možnosti zastupování této spol. před FÚ. Byl to právě obžalovaný, kdo po upravení jejich pravomocí v rámci dodatku k mandátní smlouvě toto své zmocnění FÚ vzal zpět, a to dne 14.12.2012. Stalo se tak právě na základě zúžení rozsahu činností, které mohl provádět na základě mandátní smlouvy obžalovaný i jeho bratr. Není pravdou, že by prováděl podávání příznání v období jak tvrdí obžaloba, nepodával příznání v období od dubna 2013 do prosince 2013, jelikož neměl jakékoliv oprávnění a v žádném případě ne povinnost k podávání těchto příznání. Je zřejmé, že FÚ by takové podání ani nepřijal, protože plná moc u FÚ nebyla uložena. V obžalobě je nepravdivě tvrzeno, že v období od 10.12.2012 až do 28.5.2013 bylo jeho osobou podáváno příznání k DPH. Stejně tak je žalobou kladeno za vinu nesplnění povinnosti podat příznání a nechat zpracovat příznání v období od dubna 2013 do prosince 2013. K tomuto je povinen výhradně statutární orgán spol. xxx. Činnost obžalovaného a jeho bratra v rámci výkonu výše uvedené mandátní smlouvy, přetrvávala až do podzimu r. 2013, kdy došlo k omezení kontaktu s B. N. Za celou dobu jejich spolupráce byly jejich obchodní, organizační a také administrativní povinnosti řádně plněny. Zástupcem spol. xxx panem N. byla určena v době spolupráce, tedy minimálně od 1.11.2010, odborná účetní společnost xxx, kdy tato účetní kancelář používala

kanceláře na adrese xxx, xxx. V této účetní spol. komunikoval obžalovaný s Ing. E. P., která byla velmi zkušenou účetní, se kterou byl v pravidelném kontaktu. Zpracovávala daňová přiznání, která dále obžalovaný na základě zmocnění vymezeného mandátní smlouvou směl a měl podepsat a předat na FÚ. Do vyhotovených přiznání nemohl zasahovat, přičemž vzhledem k odbornosti této spol., která na poli účetního poradenství, účetnictví, působila již dlouhou dobu, neměl důvod jakkoliv zkoumat předaná přiznání a plnil jenom svou povinnost je podat tak, aby byla splněna lhůta k podání přiznání atd. Za celou dobu působení neměl přístup k účetnictví, které vedla právě paní P., resp. spol. xxx, které měla celé účetnictví spol. xxx na starosti. V rámci obezřetnosti při zahajování působení ověřoval, zda zmíněná účetní společnost má smluvně zajištěno se spol. xxx to, že je smluvně zajištěna její odpovědnost za vykonávání účetních služeb a zpracování těchto daňových podání. Byl ujištěn, že tomu tak je. Policejní orgán se spokojil s velmi zevrubným prověřením této spol. a zároveň uvedené účetní, kdy došlo bohužel k tomu, že paní účetní Ing. P. v roce 2014 zemřela. Je nediskutovatelné, že úloha účetní společnosti v tomto případě je stěžejní a klíčová věc. Zjistit jakési podání od zpracovatele účetních výkazů a daňových výkazů. Spol. xxx je stále aktivní, minimálně do roku 2016, tedy dva roky po úmrtí paní účetní P. byla plátcem DPH, ekonomicky aktivní. Pan S. B., jednatel tehdejší paní P. i doposud, by zcela jistě mohl podat dostatečné vysvětlení o tehdejší spolupráci se spol. xxx, eventuálně dodat účetní listiny, ke kterým se policejní orgán nikterak nedostal, což je logické, poněvadž obžalovaný ani bratr s nimi nedisponovali, ani nedisponují. Tvrzení, že pouhá neúplnost daňového přiznání, znamená neúplnost odvedené daně, není pravdivé. Není pravdou, že v daném zdaňovacím období, se konkrétní daňová povinnost daňového subjektu, daň, kterou má daňový subjekt odvádět, nerovná vždy hodnotě zboží, resp. dani, která by reprezentovala hodnotu zboží, kterou spol. pořídila v daném období. Ta problematika je podstatně složitější. Od konce roku 2009 do konce r. 2014 vlastnila v té době obžalovaný a bratrem zastupovaná spol. matky, která se jmenovala xxx, 100% podíl na spol. xxx, jejíž jednatel byl spoluobviněný pan J. P. Z titulu zástupce jediného vlastníka tedy obžalovaný a jeho bratr, jakožto zástupci ovládající osoby, měl tuto společnost instruovat, udělovat společnosti pokyny v zastoupení vlastníka na základě plné moci. V obžalobě je nepravdivě uvedeno, že spoluobviněný J. P. byl jednatelem a majitelem spol. xxx. Veškeré úkony týkající se spolupráce mezi xxx a xxx byly výhradně předmětem jednání mezi J. P. a v zastoupení xxx na základě mandátní smlouvy mezi obžalovaným a jeho bratrem. Spoluobviněný J. P. nemohl zasahovat do působení spol. xxx. Pokud se týká osoby spoluobv. J. F., z materiálů dostupných ze spisu, kdy podal vysvětlení o sledu událostí, týkající se jejich údajné známosti, okolností jeho jmenování do spol. xxx, s touto jeho výpovědí zásadně nesouhlasí. Osobu J. F. neznal, nikdy se s ním nesešel, k jeho údajnému seznámení s obžalovaným a jeho bratrem mělo dojít v jakémsi baru xxx, kde nikdy nebyl a to prostřednictvím jeho sestry paní P. F., kterou taky však nikdy neviděl. Podle prvotního tr. oznámení pana J. F. na Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 7, dne 2.4.2013, podaného 5.4.2013, mělo k jejich seznámení dojít začátkem r. 2010, právě v uvedeném baru a to díky jeho sestře P. F. To však dle zjištění ze spisového materiálu již více jak před rokem, dne xxx xxx 2009, tedy cca o rok dříve zemřela a v žádném případě je nemohla v r. 2010 seznamovat. Je to naprosto nepravdivé tvrzení. Policejní orgán nepodnikl zde jakékoliv kroky, aby toto tvrzení spoluobv. nějak dokázal, nebo si ho ověřil. Rozpor v tvrzení spoluobv. J. F. lze také např. shledat v jeho počátečním tvrzení, ve výše uvedeném tr. oznámení na státní zastupitelství ze dne 2.4.2013, kdy tvrdí, že se seznámil s obžalovaným a jeho bratrem začátkem r. 2010, následně se s nimi znovu viděl při projednávání možnosti jeho angažmá ve spol. někdy po prázdninách téhož roku. Avšak při své výpovědi na PČR dne 16.5.2013 již uvádí, že obžalovaného viděl jednou a nikdy s ním nic týkajícího se spol. xxx neřešil. Tvrzení spoluobžalovaného F. jsou rozporuplná a měnila se v průběhu doby. Jak již řekl, PM na FÚ byla podána pro obžalovaného, nikoli jeho bratra, jak tvrdí spoluobv. F. Je to především a jen statutární orgán, který je ten primární orgán ve spol., který je osobou plně odpovědnou za vedení účetnictví, jeho případnou ztrátu a neúplnost jakýchkoliv podání. Nepravdivá a rozporná jsou i další tvrzení F. ohledně přístupu k DS. Přístup obžalovanému a jeho bratrovi byl ukončen dne 3.1.2011, tedy ne dlouho po zápisu nového jednatele, od této doby a pak bez přerušení až do 23.6.2017 měl F. k DS plný přístup. Obžalovaný F. nebyl nikterak nečinný

ve vztahu spol. xxx, do této DS bylo jeho přístupem vícekrát vstupováno, jeho přístupem uskutečňováno doručování písemností. Policejní orgán rezignoval na prověření hlavního účastníka celého chodu spol. xxx, již v úvodu konstatovaného pana B. N., který ze 100% majetkově ovládal tuto spol., což je dokládáno kopií předaného certifikátu B. N., kdy je z něj zřejmé, že byl jediný vlastník a zmocněnou osobou, která vlastnila spol. xxx. Již 12.6.2015, tedy před 7 lety a dále více jak půl roku před zahájením tr. stíhání vůči obžalovanému, které bylo učiněno až 3.2.2016, policejnímu orgánu předložil veškeré zmiňované tituly, které by měly vysvětlovat činnost, kterou vykonával obžalovaný a jeho bratr. Jednalo se zejména o plné znění mandátních smluv, zmiňovaného dodatku, obdržení zmocnění a další. Policejní orgán nereflektoval na další řadu důkazních návrhů obžalovaného nejen týkajících se účasti pana N. Obžalovaný nemohl ovlivnit, jaké telefonní číslo bude uváděno účetní v podaném daňovém přiznání. Přeci jen však to byl obžalovaný, kdo disponoval zmocněním, jednat a vystupovat za spol. xxx. Plná moc pro paní P. nebyla uložena na FÚ, je tedy naprosto logické, že by neměla být uváděna na přiznání. Obžalovaný nemohl nikterak ovlivnit, když se setkávali s osobami od pana B. N. a jeho spolupracovníků, v místech kde sídlili a v jejich pobočkách, kde v budoucnu podá někdo nějaká podání na poště a vybírat si, na jaké poště má kdo co podat. V žádném případě toto nelze přisuzovat jako tvrzený důkaz. Zrovna tak nebyl soudu předložen ani žádný důkaz, že by poštovní zásilku podával obžalovaný nebo jeho bratr. Pokud se týká vystupování za společnost xxx, PM mu byla udělena P. N. a byla rovněž uložena u FÚ v době trvání jednatelství P. N. ve spol. xxx. Obžalovaný nesouhlasí s tvrzením, že fakticky ovládal spol. xxx, což má být dokládáno zastupováním při řízení na FÚ v r. 2011 a 2012. Ze spisu a založených listin je zřejmé, že zmocnění měl již na základě mandátní smlouvy a při této příležitosti udělených zmocnění disponoval a navíc, PM FÚ sám uložil, je tedy naprosto nepravdivé, že opět vystupoval za spol. xxx bez zmocnění, nebo že ji fakticky ovládal. Jednalo se o zastupování v rámci taxativně vymezených činností.

Ve výpovědi z přípravného řízení obžalovaný v podstatě uvedl shodné skutečnosti jako ve svém vyjádření k obžalobě. Shodně vypovídal ohledně svého angažmá ve společnosti xxx a jednání pouze v rámci mandátní smlouvy, kdy nebyl oprávněn k některým úkonům. Shodně se vyjadřoval k obžalovanému F., kterého nezná, přičemž poukazoval na fakt, že obž. F. se angažoval ve společnosti – zastupování společnosti, udělování plné moci, přístupu do DS a poskytování osobních dokladů za účelem uzavírání smluv a objednávek. Shodně jako ve svém vyjádření poukazoval na nevěrohodnost obžalovaného F. a rozpory v jeho výpovědi. Obžalovaný shodně odmítl své obvinění, kdy ve své výpovědi dále kritizoval policejní orgán, že se nezabýval skutečnostmi důležitými z pohledu obžalovaného pro objektivní posouzení věci. Obžalovaný označil za osobu ovládající xxx pana B. N.

5. **I odděleně trestně stíhaný P. N.** (*zde dále též „obžalovaný“*) ve svém vyjádření k obžalobě odmítl podanou obžalobu, která podle něj obsahuje celou řadu nepravdivých údajů. Celá je založena na úvahách a domněnkách vyšetřovatele, je zde absence jakýchkoliv listinných důkazů či svědeckých výpovědí. Vyšetřování bylo iniciováno xxx, kdy podle jeho trestního oznámení měl obchody provádět celý řetězec společností (subjektů), kdy některé z nich nebyly obviněny. I přes doplňovaná trestní oznámení se policejní orgán úlohou těchto dalších subjektů nezabýval. Výsledkem je, že do obžaloby byl přejat pouze velmi pochybný a diskutabilní řetězec, ve kterém chybí některé články. Z dodatků trestních oznámení xxx vyplývá, že jsou zde dva subjekty, které jsou zásadně činné v této situaci a to je spol. xxx a spol. xxx. Jsou zde velmi konkrétně specifikovány dvě osoby, které zde zásadně vystupují, které zde dle xxx počínají a je důvodné podezření, že jejich činnost je na hraně tr. činnosti a jsou to osoby, které zastupují spol. xxx, pan M. a pan P. Nicméně tyto dvě osoby nebyly nikdy nijak vyslechnuty. Nicméně obžalovaný a jeho bratr i pan P. jsou za tyto skutky v této podobě před soudem. Obžalovaný se domnívá a žádá, aby byly vyslechnuty osoby, které by se k těmto otázkám mohly vyjádřit. Osobu pana F. obžalovaný nezná a nikdy se s ním nesetkal, viděl ho poprvé u soudu. Jeho výpověď a příběh o seznámení ve sportbaru xxx je sprostá lež a nikdy se nic takového nestalo. Už na první dojem je tato jeho výpověď nevěrohodná. Výpověď F. se

v průběhu doby měnila, je rozporná. S F. se v té době ani neznali a neznali se s ním doteď. Tvzení, že je seznámila jeho sestra, která v té době byla již dva roky mrtvá, je toho důkazem, je to nesmyslné. Obžalovaný s bratrem vždycky měli partnera a člověka, se kterým jednali ve vztahu k xxx v období po prodeji obchodního podílu, pana B. N. Ten byl totiž zplnomocněn ke všem úkonům panem F. již od prvního začátku. S panem N. se s bratrem znali, to byl člověk, který tu spolupráci začal, který projevil zájem o tu spol., který i stál za většinou těchto obchodů, které s ním uzavřeli a měli s ním co dočinění a kontakt. S panem F. ani nevěděli, kde je mu konec, protože díky tomu, že měli možnost velmi zásadně tyto práva a povinnosti k xxx vymezit mandátní smlouvou, podle které se řídili, tak jim v podstatě nebylo tohle ani nutno se tím zabývat, protože ta mandátní smlouva je ten zásadní a nejzásadnější dokument, který je alfou a omegou celého tohoto příběhu. Tato mandátní smlouva, která je řádně zpracovaná a v právní formě, jim totiž k některým věcem dávala buď právo, nebo dokonce povinnost, jak se chovat k dalšímu podnikání v období po převodu toho podílu xxx panu N., potažmo panu F., který potom byl zapsán v tom rejstříku. Spis absentuje jediný důkaz toho, jak ten fiktivní podklad vypadal, ten fiktivní náklad, o kterém se hovoří a který je klíčem k celému dopočítání se výše té škody, tak jak k tomu vyšetřovatel došel, že to byl fiktivní a že nebyl správný. Obžaloba je založena pouze na nějakých úvahách a domněnkách, které jsou na úrovni možného, „fantazie“ toho, kdo to dával dohromady. F. byl pro obžalovaného a jeho bratra osobou, která přišla s panem N.; sami se s ním nikdy předtím ani potom nesešli. Obžaloba je založena na nepravdě, je plná zásadních chyb, zásadních okolností, se kterými nesouhlas a obžalovaný je ve všech jejích bodech v zásadním rozporu.

I odděleně trestně stíhaný P. N. ve výpovědi z přípravného řízení v podstatě uvedl shodné skutečnosti jako ve svém vyjádření k obžalobě. Obžalovaného F. nezná, ve společnosti xxx se angažoval pouze v rámci oprávnění daných mandátní smlouvou. Za osobu, která ovládala společnost xxx, označil pana N., který jmenoval obžalovaného F. jednatelem. Na zangažování obžalovaného F. do společnosti xxx se P. N. nepodílel. I v přípravném řízení se ve své výpovědi P. N. „podívoval“ nad tím, že z oznámení xxx vyplývá, že se na řetězci podvodných obchodů měly podílet další subjekty. P. N. zpochybnil ve smyslu výše uvedeného (včetně vyjádření R. N.) výpověď obžalovaného F. týkající se údajného seznámení s P. N. a jeho bratrem. I P. N. pak dále kritizoval nedostatečné šetření policejního orgánu.

6. **Obžalovaný J. P. ve svém vyjádření k obžalobě** uvedl, že s obžalobou nesouhlasí a žádného tr. jednání se nedopustil. Dodnes mu není známa skutečnost, jak se konáním jednatele ve firmě xxx měl dopustit zkrácení daně ve firmě xxx. Není pravdou, že nedocházelo k žádnému vývozu vozidel na Slovensko, do sídla firmy xxx a následnému převozu zpět do ČR koncovému zákazníkovi. Do firmy xxx mu byla funkce jednatele nabídnuta R. a P. N., se kterými se znal již z minulosti, jsou dosud přátelé. Jednalo se o to, že firma xxx jak již bylo uvedeno, byla vlastněna firmou xxx, v níž byli oba dva jednatele a obžalovaný měl být jednatelem xxx, který byl tím pádem ovládán firmou xxx a R. a P. Obchod s vozidly byl pro obžalovaného zajímavý, práce jej bavila, dostal se do prostředí luxusních aut. S bratry N. se seznámili na měnovém fondu, kde oba dva pracovali jako řidiči a R. o obžalovaném věděl, že má slabost pro auta, líbilo se mu to a tu práci přijal, protože to pro něj bylo zajímavé. Spočívalo to v tom, že firma xxx oslovila spol. xxx s poptávkou na konkrétní vozidlo. To vozidlo obžalovaný vyhledal buď sám nebo s pomocí pana D. Z. na internetu, v zemích EU vč. ČR. Oslovili potom toho prodejce, pokud si dohodli podmínky, pro vozidlo se vypravili, buď pro vozidlo jezdil obžalovaný osobně, nebo nasmlouvané odtahovky, kterých měli několik, např. pana H., nebo pana A., kteří pro ně jezdili. Při zakoupení vozidla potom vozidlo převezli do sídla firmy na Slovensko a na Slovensku se provedla evidenční kontrola a provedla se v nasmlouvaném STK, kde se prováděla evidenční kontrola, což obžalovaný může doložit. Byla to firma xxx, která sídlila na xxx. Veškeré účetnictví a veškeré finanční co se týkalo xxx, tak dělala renomovaná firma na Slovensku xxx v čele s panem Ing. R. Pro firmu xxx zpracovávala účetnictví již v minulosti, než tu firmu koupili. Na všech těch kontrolách se účastnil osobně, lze to potvrdit svědectvím, protože s panem R. se zná, s těmi účetními holkami, které tam byly, protože tam jezdil.

Nikdy neměli žádný daňový delikt, nikdy neměl žádné předvolání, nebo nic, co by mohlo nasvědčovat tomu, že by ve firmě xxx jako jednatel, který se staral o nákup a prodej vozidel, se měl spoluúčastnit, nebo ovlivňovat finanční výsledek firmy xxx, jak je uvedeno v obžalobě. Dál společně s R. N., protože to byl samozřejmě majitel a jednatel firmy, jezdili na FÚ do Bratislavy, na všechny finanční kontroly, kterých se účastnili. Nikdy neměli žádné nesrovnalosti, nebo že by měli někdy nějaké problémy nebo nedoplatky na firmě xxx, z čehož je obviněn, že měl napomáhat krácení daně firmě xxx, což považuje za zcela zcestné. Vždycky všechno řádně doložili vč. nákupních faktur, prodeje probíhaly všechny se ziskem, který byl řádně zdaněn a doložen jak na účetní firmu, tak na FÚ v Bratislavě. Nikdy neměl ani nejmenší podezření, že svým konáním, to že pro koncové klienty, nebo pro xxx, která to potom předávala koncovým klientům, by působil nějakou tr. činnost, nebo dokonce krátil daň v nějakém takovém rozsahu, co je vyčíslen, to je nesmysl a nesouhlasí s tím. Věděl, že R. s P. mají pověření od pana N. mandátní smlouvou, dál se o to nezajímal, nebyla to jeho starost, vůbec do chodu xxx nezasahoval, ani jej to nezajímal. Dělal si pro něj atraktivní práci, přírůstek k jeho činnosti v řádu tisícikorun vždycky za nějakou akci, ale jinak s ničím z toho co je uvedeno, tak s tím nesouhlasí. Automobil pokud zpracován na Slovensku ve firmě xxx provedena evidenční kontrola a byl přihlášen na Slovensku, dále pokračoval zpátky do Prahy, na showroom do xxx, kde buď to auto vezl obžalovaný osobně, nebo se to odvezlo na odtahu již zmíněných pánů, to vše bylo založeno v účetnictví, které dokládali znovu do xxx. Tady se to skládalo v xxx na showroomu a tím pro obžalovaného veškerá činnost končila. Obžalovaný se nikterak neangažoval, s xxx neměl nic společného, ani nikterak nepomáhal.

7. **Obžalovaný J. F. ve svém vyjádření k obžalobě** uvedl, že nesouhlasí s vinou a s výší trestu také ne. Přejde mu vysoký pro jednatele, bílého koně. Byl sice jednatelem, aktivně však žádnou činnost neprováděl.

Ve své výpovědi pak obžalovaný uvedl následující. **K osobě** uvedl, že je svobodný, má 1 dceru, jsou jí xxx roky, nebydlí s ním ve společné domácnosti. Živí se tím, že si pronajal stánek s občerstvením, ten je na xxx. Měsíčně si vydělá tolik, že si pokryje své náklady a nic mu nezůstane. Hodnotnější majetek nemá. V současné době bydlí v tom stánku. Alkohol ve vyšší míře neužívá. Kouří trávu od 15, byl závislý na kokainu od 20 do 22 a hrál automaty v té době, byl v té době i alkoholik, ale to už je dávno. Nikdy se se závislostmi nebo psychickými potížemi neléčil. Jeho zdravotní stav v této době je dobrý. Jednou u něj našli 15g trávy a dostal podmínku a to je všechno. Ta podmínka mu stále běží.

K věci samostatně uvedl, že v roce 2009 nebo 2010, potom, co sestra umřela, tak dostal nabídku od pánů N., že by mohl jít k nim pracovat do společnosti jako jednatel, že se budou stěhovat do Ameriky, že tam mají tu druhou společnost, že se jim nechce každý měsíc létat a podepisovat papíry. Že by byl jednatel, že by jednou nebo 2x měsíčně šel na nějaké jednání, to by za ně podepsal papíry a měl by za to 25 tisíc měsíčně. Obžalovaný v té době byl nezaměstnaný, ještě byl závislý na drogách a potřeboval peníze. Dlužil milion, tak se mu to líbilo, že je to dobrá nabídka a přistoupil na to. Pak byl jednou nebo dvakrát na úřadě na xxx podepsat papíry o převzetí firmy. Byli domluvení, že když bude podepisovat poslední papíry, že potom se sejdou další den a pánové obžalovanému dají přístup k účetnictví, vysvětlí, jak to chodí. Po podpisu papírů a převodu firmy druhý den volal, nebyl schopný se s nimi zkontaktovat, nikdo mu nezvedal telefon a nechal to být. V roce 2012 s obžalovaným bývalý zaměstnavatel chtěl podnikat, ale říkal, že nejdřív potřebuje, aby přinesl daňové příznání za poslední 3 roky. V březnu nebo únoru byli na finančním úřadě, který měl na starost xxx. Pracovnice finančního úřadu obžalovanému řekla, že nepodepisuje daňové příznání měsíční svým jménem a stále to podepisují pánové za něj, a že když to do dvou měsíců nezmění, tak zruší registraci k DPH. Bývalý zaměstnavatel řekl, ať to takto nechá, když zruší registraci k DPH, tak firma nebude moct obchodovat a bude mrtvá, tak si řekl, že dobrý. Najednou mu v roce 2013 přišel dopis, že má nějaký nesrovnalost na finančáku, tak se tam dostavil, řekli, že tam má nesrovnalost v daních za nějaké měsíce, pak řekli nějakou nesmyslnou částku, kterou dluží, a když řekl, od koho tu firmu bral, tak mu řekli: no jo páni N., to nejste první ani poslední, to je tady známá firma a poradili mu, ať podá trestní oznámení (pozn. soudu viz č.l. 3167). Na základě toho

si jej předvolal správce daně, tam se měl dostavit s nějakou protistranou, která vůbec nepřišla, ptali se na nějaké obchody, nějaké vložky do trezorů za 25 milionů, že měl kupovat. Vůbec nevěděl o žádném takovém obchodě. Po tomto šel podat oznámení o možném protiprávním jednání v tom s.r.o., načež do xxx přijel kriminalista z hospodářské kriminálky, sepsal výpověď. Po 2,5 hodinách řekl panu kriminalistovi, že by chtěl kopii své výpovědi, tak mu řekl, že tu nepotřebuje, že to ví. Táta policajnt obžalovaného učil, že když s nimi mluví, tak že jednou pro ně a jednou pro něj. Na základě tohoto mu tu výpověď dal. Za týden volal, že z nedostatku důkazů se to odkládá. Po dalším týdnu mu přišel o tom dopis. V roce 2016 si jej jiný kriminalista ze stejného oddělení předvolal na výslech a po týdnu jej obvinili z této věci, že nic nedělal. Pak už byl jenom na výslechu s právničkou a snažil se v roce 2016 z toho vypsat, protože do toho roku 2016 ani nevěděl, jak se z té firmy vypsat. Pak mu někdo poradil, že má svolat valnou hromadu. Ještě v tom roce 2012 se snažil přebrat datovou schránku, když byl na finančním úřadu, že to pošle tam a 3x byl na CzechPointu a musel si měnit heslo, a když to bylo potřetí, tak řekl, že nemá peníze ani prostředky, aby to mohl nějak ovlivnit. Neví, co víc měl udělat, když v roce 2013 nebo 2014 podal trestní oznámení, ovšem to bylo nějakou dobu po té skutečnosti a pak tím, jak se to odložilo pro nedostatek důkazů.

K dotazům obžalovaný uvedl následující. Pokud se týká místních a časových souvislostí seznámení s bratry N., ví, že to bylo v baru a už neví, jestli to bylo přes bar, kde dělala ségra nebo v jiném. Je to už 12 nebo 13 let a od té doby vykouril už tolik trávy, že si to nepamatuje. Když dával to trestní oznámení, tak to dával dohromady tak nějak, co si pamatoval. Je možné, že to nevyjde o rok, že to je 2009, 2010, to možná ségra vypočítávala. Obžalovaný to bral podle toho, kolik mu je let a ne podle toho, jaký je rok. Zapsán jako jednatel v xxx byl v listopadu 2010. K seznámení s bratry N. došlo půl roku až rok předtím. Proč trval zápis jednatele tak dlouho, neví. Byl tam dvakrát na tom úřadě, na výslechu na policii na to zapomněl, protože to je tak dlouho. Pak tam byla nějaká komplikace, že tam chyběl nějaký papír, tak se tam muselo znovu. Neví proč, ty papíry nečetl, je těžký dyslektik a dysgrafik, nerad čte a nerad píše, má na to potvrzení. Pak v roce 2017 mu znovu diagnostikovali, že to stále platí, to potvrzení má na e-mailu. Obžalovaný se domnívá, že k seznámení skutečně došlo v baru, kde pracovala sestra, ale jistý si není. Obžalovaný je komunikativní typ, když někdo pije v hospodě a osloví jej, tak se s ním baví. Setkání bylo náhodné. Pokud se týká papírů, které podepisoval, nečetl je. Domníval se, že podepisuje papíry o převzetí firmy, a až když byl na tom úřadě v roce 2012, tak ta pracovnice finančního úřadu řekla, že pánům podepsal nějakou generální plnou moc, kterou by nikdo se zdravým rozumem nikdy nepodepsal, což obžalovaný nevěděl, protože je dysgrafik a dyslektik, takže si nic z toho nečetl, prostě jim hloupě věřil. Až v roce 2012 zjišťoval věci ohledně té firmy, ale co všechno podepsal, nikdy nezjišťoval. Podpisu plné moci si není obžalovaný vědomý, ale na FÚ mu sdělili, že tam je plná moc. Že tam mají generální plnou moc, kterou pak vypověděli v tom samém roce. Následně začaly na ten finanční úřad chodit daňová přiznání měsíční podepisované jménem obžalovaného, která v životě nepodepsal. Společnost xxx měla dělat import-export, nic víc mu neřekli. Obžalovaný to neřešil, šlo mu o zaměstnání (příjem). Odměna měla být 20 nebo 25 tisíc měsíčně, přesně si to obžalovaný nepamatuje. Jako jednatel měl jednou nebo dvakrát měsíčně podepisovat nějaký papíry, aby sem oni nemuseli jezdit z Ameriky, ale to pak nikdy nedělal. O kontaktování bratrů N. se snažil asi půl roku, pak přestalo fungovat číslo a jiný kontakt na ně neměl. Nic o nich nevěděl. K dotazu, proč k nim měl takovou důvěru, obžalovaný uvedl, že mu bylo 20 let, neměl práci, neměl peníze, hrozilo mu vystěhování, byla to pro něj záchrana. Pokud se týká slíbených financí, dostal pouze 5 tisíc po převodu té firmy při tom druhém setkání na úřadě. Jednalo se o obecní úřad xxx. Tam šli, aby se ověřily podpisy, aby byl oficiální záznam o převodu na obžalovaného. Pokud se týká dalších případných dokumentů, obžalovaný nepodepisoval nic, co by nebylo úředně ověřené. Jenom věci, co byly na tom úřadě ověřené. Všechny ty ostatní věci nepodepisoval, neviděl. Pokud byl obžalovaný dotazován, proč nebyl aspoň po jednání na FÚ důslednější ve svém počínání, uvedl, že neměl prostředky, znalosti a myslel si, když dělal to trestní oznámení (že se to vyřeší). Ptal se toho kriminalisty, u kterého podával to trestní oznámení, jak to má vyřešit, a on mu řekl, že bude muset zaplatit 5000 za hlasování valné hromady, což nevěděl a ty peníze neměl. Má tolik dluhů, že pět tisíc je fakt hodně peněz. Pokud se týká přístupu do DS, normálně přišel na poštu na CzechPoint,

tam jej poslal bývalý zaměstnavatel v roce 2012. Obžalovaný ani nevěděl, že datová schránka vůbec existuje. On jej poslal na CzechPoint, ať si zažádá o přístup s nějakým výpisem z obchodního rejstříku, že je jednatelem firmy. Na CzechPointu si zažádal o změnu přístupových údajů do datové schránky. To mu vydrželo týden, po týdnu to bylo zase změněné, nemohl se tam dostat. Během měsíce tam na poště byl takto 2x a maximálně týden to vydrželo, opět byly změněny přístupové údaje, zase žádal o nové a každá ta žádost jej stála 200 Kč. Pak se na to vykašlal, protože si říkal, že na to nemá prostředky. Poprvé věc začal řešit v roce 2012 v souvislosti s tím, že chtěl začít dělat něco na sebe, na svojí společnost (pozn. soudu zjevně xxx). Jeho bývalý zaměstnavatel vymyslel pro obžalovaného nějaký obchodní plán. Musela k tomu být ta daňová přiznání, aby viděl, jak si ta společnost stojí. Na základě toho, že si nevyzvedl ty daňové přiznání, protože paní S. z Finančního úřadu mu řekla, že nepodepisuje měsíční daňová přiznání sám, že mu je dá, až vše dá do pořádku, tak mu jeho zaměstnavatel poradil, ať se na to vykašle a nechá to, ať ta firma propadne, že nebude moct obchodovat. Tak to udělal takhle. Pro jeho zaměstnavatele nebyl nějaký obchodní plán tak důležitý, spíš chtěl obžalovanému jenom pomoci, aby se z té firmy nějak dostal nebo s tím něco udělal a aby měl aspoň nějaký výdělek a neměl ji jen tak na sobě napsanou. Jméno B. N. obžalovaný v životě neslyšel. Obžalovaný ve svém okolí zaslechl, že obžalovaný N. udělali kamarádově bývalý přítelkyni to samé, ale neví, jak se jmenuje, už s ním není v kontaktu a obžalovaného obral o peníze, takže pár let se neviděli. U podpisů byl přítomen jeden z bratrů, teď neví, který. Nechce, aby to bylo jako minule, že označil jednoho a byl tam druhý. Je to už tak dlouho, že neví, který pán z N. tam byl. Ale jeden z nich tam vždy s obžalovaným byl. Označit obžalované jménem (v jednacím síni) obžalovaný nebyl schopen. Obžalovaný ví, že v minulosti označoval jednou R. a jednou P. N. jako osobu, která s ním byla na úradě. Je možné, že si jména pletl. Vždy se setkal minimálně s jedním z nich, s oběma se seznámil v baru. Kriminalista obžalovanému sdělil, že je podvedený chudák, že si z něj udělali bílého koně. Říkal, že se ví, že za to obžalovaný nemůže, ale že jej musí řešit, protože tam je napsaný jako jednatel, takže má zodpovědnost za tu firmu, a že je to bohužel jeho úděl. Jinak že má ověřené, že v životě v těch zemích nebyl. Obžalovaný byl pouze 2x na Slovensku, jednou v Itálii a jednou ve Španělsku. Jinak v životě jinde nebyl, pokud se týká pořízení zboží v jiném státu. Kromě uvedené společnosti má na sebe obžalovaný napsáno ještě jedno s.r.o. už 10 let a žádný problém tam není. Minulý rok tam byl kvůli daňovému přiznání, není tam jediný dluh, není tam nic, je to firma, ke které má přístup jenom obžalovaný a nikdo jiný. Tato společnost nic nevykonává. Měl známý na sebe napsanou, měl hospodu a měl od pivovaru dostat dotaci, neměl peníze, měl jim je vrátit. Myslel si, že když to s.r.o. přepíše na obžalovaného, tak tu dotaci nebude muset doplácet. Přepsal to na obžalovaného a pak zjistil, že to stejně musí zaplatit, tak mu to bylo k ničemu. Obžalovaný je stížen exekucemi, dluží asi 2 mil. Kč. S podnikáním zkušenosti až doposud neměl. To, že vykonává jednatele, neznamená, že má zkušenosti. To je to samé jako tady. Byl zrušit registraci k DPH na doporučení právničky, aby ta firma nemohla udělat to samé. Účast ve společnostech byla formální, nikoli za účelem podnikání. Po smrti své sestry, která zemřela xxx (asi roku 2009) nechtěl obžalovaný 2 roky žít. Bral drogy, pil, dělal všechno proto, aby jej někdo sundal. Jako jednatel xxx skončil tak, že svolal valnou hromadu, na kterou nikdo nedorazil, takže mohl automaticky se odvolat z pozice jednatele, protože tam nebyl nikdo, kdo by podával odpor. Zasilal dopis do xxx na tu firmu. To věděli, že chce svolat tu valnou hromadu. Kontaktoval všechny společníky a nikdo z nich nedorazil. K účetnictví xxx obžalovaný neměl přístup. Ani nevěděl, že by měl podávat daňová přiznání.

8. **Svědkyň V. Č.** uvedla, že nějakou společnost na sebe měla v minulosti napsanou. Byla obětí všeho. Na jména si nevzpomíná, z obžalovaných nikoho nepoznala. Ve společnosti nikdy reálně nebyla. Neměla k ní žádné doklady. O společnosti samotné nic neví. Oslovil ji nějaký pán, kdy byla v nouzi, a ten jí nabídl 25 tis. Kč za to, že napíše společnost na sebe. Něco podepisovala v té souvislosti. Před xxx šli do nějakého domu, k nějakému advokátovi, tam podepsala papíry. Bylo jich hodně. Předkládala občanský průkaz. Peníze dostala, jinak by to neudělala. Dostala je po podpisu venku před xxx.

Protože svědkyně uváděla, že si řadu věcí nepamatuje a její výpověď se tak v zásadních věcech lišila od výpovědi z přípravného řízení, byla její výpověď z přípravného řízení čtena. V této své výpovědi svědkyně uvedla, že od svého známého se doslechla, že v Praze jsou dva kluci, kteří jezdí po Praze, shánějí lidi, kteří jsou na tom finančně špatně a nabízejí jim za určitý obnos přepsání firmy z člověka na člověka. Její známý mu dal kontakt na osobu jménem J., ten jí sdělil, že pokud na sebe nechá přepsat firmu, dostane 25 tisíc Kč, není čeho se bát, jedná se o firmu, která neběží. Domluvila si s ním schůzku na konkrétním místě, následně s nimi šla k baráku, kde je notář, a dostala nějaké papíry, které tam měla odnést, notář měl na ní čekat, neměla ani nic platit, protože všechno bylo domluvené. Notář tam nebyl, byla tam jen nějaká paní, která jí potvrzovala ty papíry, chtěla po ní nějaké peníze, protože u sebe žádné neměla, šla dolů, tam čekali J. a P. Následně někam telefonovali, neví komu, dostala peníze od J. a dala je té paní u notáře, aby zaplatila požadovaný obnos za provedené úkony. U xxx se J. sešel s nějakou mladou paní, která jej znala, měla připravené papíry, tyto papíry tam podepsala, co na nich bylo, neví. Mezitím šel P. pryč aj. jí řekl, aby šla s ním směrem ke xxx, že jí dá obálku s penězi, at' chvilku vydrží, že se hned vrátí. Poté odešel někam dolů ke garážím, vrátil se a dal jí obálku s 25 tisíci Kč, přičemž jí sdělil, že pokud jí přijde domů obálka s nějakými kódy, at' mu dá hned vědět. Obálka přišla přibližně za jeden měsíc, obálku předala, to bylo všechno a poté jej už neviděla. K otázce podpisu dokumentů u notáře vypověděla, že byla vystresovaná, celkem podepsala asi 8 dokumentů, vůbec je nečetla, poprvé je viděla až na výslechu u policie.

9. **Svědék L. M.** v hlavním líčení vypověděl, že „tu společnost dál nemá, přestal podnikat ze zdravotních důvodů, neví co k tomu dodat“. V tu dobu se rozváděl, tak chtěl začít s něčím podnikat. Nešlo mu to, pak onemocněl, zbavil se společnosti a to byl konec. Nikoho z obžalovaných nezná. Převod společnosti na svědka mu tenkrát někdo nabídl, ale nepamatuje si již, kdo to byl. Něco za společnost platil, ale neví již kolik. Účetnictví ke společnosti dostal. Tenkrát nastal problém ohledně nějaké kontroly a nějak to nepřišlo. Ví, že tam byly nějaké problémy s účetnictvím. Jestli někoho zmocňoval k jednání za společnost, již obžalovaný neví. Při převodu společnosti podepisoval běžné papíry. Moc tomu nerozumí, spíš si nechal poradit. Se společností neměl konkrétní záměr, měl ji na „cokoliv, nějakou obchodní činnost“. Neví, čím se společnost zabývala v minulosti. K dotazu, proč si nekoupil novou společnost, svědek uvedl „Víceméně jsem se unáhlil, ukončoval jsem jednu etapu života, chtěl jsem něco dělat, odstěhoval jsem se sem do Prahy, všechno bylo moc urychlený.“ Kde se listiny k převodu podepisovaly již svědek neví. Bylo to někde na Slovensku. Neví proč. Svědek uvedl, že se jednalo o českou společnost (pozn. soudu: ve skutečnosti se jednalo o slovenskou společnost xxx). Je to asi 7 let, co společnost prodal. Co předal kupujícímu, si svědek nepamatuje.

I svědecká výpověď L. M. se výrazně odlišovala od jeho výpovědi z přípravného řízení, **byla jeho původní výpověď čtena.** V této výpovědi svědek uvedl, že chtěl zakoupit firmu, s tím, že bude podnikat. Nezačal však do současné doby podnikat, ani s touto firmou zahajovat nemínil. Firma se převáděla na Slovensku, pokud se pamatuje, tak to bylo přes osobu S., který mu to předtím doporučil. V tuto dobu byl rozvedený, z tohoto důvodu nechtěl firmu v Čechách, preferoval firmu v zahraničí, byla domluvena schůzka na Slovensku, kam se dostavil, byly připraveny papíry k přepsání firmy, takto podepsal a převzal nějaké dokumenty, kolik toho přebíral, si nepamatuje, převážel to ve svém autě. Mezitím se rozhodoval s čím podnikat, po obdržení obálky od PCR začaly problémy a jeho zdravotní stav se zhoršil a na podnikání musel rezignovat, neboť jeho zdravotní stav se tak závažně zhoršil, že vykonávání podnikatelské činnosti nepřicházelo v úvahu. K předloženým listinám s hlavičkou xxx, xxx, xxx, Bratislava uvedl, že tyto listiny podepsal, nemůže však spolehlivě odpovědět, zda všechny tyto listiny převzal a to z důvodu, že tomu nerozumí, převzal však vše, co dostal. Osobu J. P. nezná. Za převod firmy měl zaplatit 50.000 Kč.

10. **Svědék F. H.** uvedl, že občas pro obžalované (pozn. soudu P. a R. N.) vezl nějaká vozidla ze zahraničí. Vzniklo to asi přes nějakého známého, který jej oslovil, jestli by mohl převézt auta ze

zahraničí, nebo odvézt nějaké auto tady z Prahy, atd. O koho se jednalo, svědek neví. Zná obžalované N. a P. Jaký měli vztah ke společnosti xxx svědek neví. Myslí si, že jej požádali, jestli by pro tu společnost, pro nějakou třetí osobu, která tu společnost vlastní, mohl převést nějaké vozidlo. Neví, jestli byli zrovna jednatele té společnosti, ale přišli za svědkem, jestli by mohl tehdy a tehdy vyzvednout nějaké vozidlo a dovést ho někam. Nepamatuje si, komu přesně fakturoval, něco bylo v hotovosti a něco bylo formou protislužeb, že mu dohazovali práci do autoservisu svědka. Vzhledem k tomu, že mu platili v hotovosti, nemůže svědek říci, od koho prostředky pocházely. Něco fakturoval, něco bylo v rámci dohody a něco bylo v rámci toho, že mu doporučili svého zákazníka pro servis a místo provizi jim přivezl vozidlo. Neví, na jakého odběratele byly vystavovány faktury. Svědek ví, že vozil auta z Německa do Prahy. Na Slovensko vozil vozidla a pak zpět do Prahy. Když vozidla vozil do Prahy, skládal je buď u xxx, kde měla firma xxx kanceláře, takže v podzemní garáži ta vozidla vyzvedával. Nebo když to vezl větším autem, tak se potkali někde na pumpě. O xxx ví, že měl autosalon v xxx. Tam byl jako prodejce D. Z. a jednou to tam svědek řešil s P. N., přes kterého si kupoval vozidlo pro sebe. Ten autosalon byl tedy asi spolen s P. N. S ním svědek jednal i o přepravě jednoho vozidla. O tom samém jednal i s R. N. Svědek si nevzpomíná, že by nějaké vozidlo vezl na Slovensko a to samé pak do ČR, ale je to možné, že to tak bylo. Ví, že stejná vozidla vozil dvakrát – do autosalonu a pak zákazníkovi. K dotazu, zda by vozidlo vezl do ciziny a pak zpět do ČR svědek uvedl, že těžko; když si klienti objednali auto, tak se sem přivezlo kvůli tomu, aby se tady zaregistrovalo, a pak ví, že se těm klientům vozilo domů. Pokud se týká dokladů od vozidel, někdy dostal kopii, někdy originál dokladů a někdy ty doklady šly poštou. Když dostal originály, předával je v xxx panu Z., možná i někdy panu N., ale to si nepamatuje. xxx byla nějaká firma na Slovensku, neví, jestli v Bratislavě. Tam občas taky vezl nějaké vozidlo. K dotazu, kdo za tuto společnost jednal, nebo na základě jakých objednávek, od koho, vozil svědek automobily této společnosti svědek uvedl, že to byl někdo z toho xxx. Je možné, že z xxx i odvázel nějaká vozidla. Obžalovaného P. zná, vídal se s ním, občas s ním byl na cigaretě v xxx. Nikdy se nezajímal o to, zda pracuje s bratry N. Potkali se tam asi náhodně a začali si povídat. Asi slyšel, že obž. P. měl mít něco dočinění s xxx. Společnost xxx ze Slovenska svědkovi nic neříká. Vozidlo, které svědek koupil od xxx si svědek našel na internetu, nebo když převážel nějaké vozidlo, tak si ho tam všiml, protože tam bylo vystavené, tak se o něj začal zajímat. Pak to řešil s panem P. N., ten mu to vozidlo ukázal, svědek je požádal o financování toho vozidla, jenomže to financování bylo nevýhodné, tak to pak bral přes autobazar, který to auto zafinancoval a svědek si ho od nich koupil přes ten autobazar. Vozidlo bylo nové, zakoupené v ČR a byl to Mercedes Benz ML. Bylo z druhé ruky, ale prvotně registrováno v ČR. V době, kdy se bavil s panem P., ten pracoval jako hasič. Bavili se jinak všeobecně o autech a tak. Je možné, že se bavili i o dovozu aut, ale ne jako známí, jen že se potkali před xxx. Jméno obž. F. svědkovi nic neříká.

11. Svědek **D. Z.** uvedl, že J. F. nezná, vůbec neví, kdo je. P. i R. N. zná, byl u nich zaměstnán a v xxx měl na starosti prodejnu jako prodejce aut. Pana P. zná taky. Byl zaměstnán u xxx, xxx co byla prodejna, tak tam byl jako prodejce aut a tam se měl o vše starat. Jeho nadřízenými byli P. a R. N., s nimi od začátku o všem jednal. Náplní práce byl jako klasický prodejce aut, tzn., aby byla vystavená auta tak, jak mají být, aby to bylo v pořádku a bylo to reprezentativní. Když někdo přišel, tak mu prodat auto, nějakým způsobem, aby se to prodalo. Tam to fungovalo tak, že když někdo přišel, viděl vystavené auto, tak tomu člověku to auto předvedl, snažil se ho prodat. Když to bylo vše v pořádku, zavolal pánům N., ti na to vystavili fakturu, pánovi fakturu předal. Pak další krok byl ten, že mu pan N. potvrdil, že je auto zapláceno, převedlo se na pány, nebo na tu firmu a odjížděl. Třeba se stalo, že někomu nevyhovovalo to auto, tak chtěli nějaké najít, aby bylo podobné, nebo to auto našel třeba v Německu a ten postup potom byl stejný. Našel auto v Německu, poslal panu N. nějaký odkaz většinou, on zavolal do Německa, zjistil, jestli to tak vůbec je, jestli to auto tam je, za jakých podmínek se prodá a zavolal cenu. Svědek tím pádem domluvil buď nějakou cenu, nebo poslal nabídku, a když se to zákazníkovi líbilo, bylo to všechno v pořádku, proces prodeje se rozběhl, aby to auto přijelo do Čech, pak si ten člověk většinou auto prohlédl, zjistil, že je vše v pořádku a pak už to bylo jenom vystavení faktury na auto a to byl stejný postup. Společnost xxx

svědek nezná. Pokud svědek ví, tak majitel nebo jednatel xxx byl pan P. N. R. N. mohl být podle svědka společník. Oba svědka přijímali. Požadavek na nákup auta předával svědek panu N. a on to vyřizoval v Německu. Podrobnosti svědek neznal. Pan P. měl společnost xxx. Je to spol. pana P., tenkrát bylo řečeno, že nějakým způsobem tam byli páni N. nějak zakomponovaní a když se nějaké auto kupovalo v Čechách, tak se kupovalo na tuhle slovenskou společnost pana P. Páni N. říkali, že to potřebují na tu spol. koupit, protože na to má prostředky. Auta dále šla do xxx. Někdy se auta prodávala i na Slovensko xxx. Většinou když se domluvilo auto v Čechách, tak většinou přijel pan P., pan P. si tam jel to auto převzít, podepsat smlouvy, to vše udělal on. Pak to auto někdy přijelo do xxx, pak ještě odjelo pryč někam, nebo přijelo třeba za týden a N. řekli, že tady bude třeba za týden, že musí třeba na Slovensko. Proč tomu to tak bylo, svědek si nepamatuje každý případ, ale pamatuje si jedno, že říkali, že musí jet na technickou na Slovensko, důvod neví. Osobně si svědek myslí, že to bylo tím, že pan P. měl slovenskou firmu, tak aby to mohlo jít na ten vývoz, tak to muselo vyjet z republiky pryč, to jediný důvod, jak si to může vysvětlit. Divné mu to asi ze začátku přišlo, ale byly to jejich podmínky, tak to tak prostě bylo, takhle se s tím sžil. Svědek už potom vystupoval v xxx s tím, že auto mělo fakturu xxx, kde pracoval. Kde bývala vozidla registrována v těchto případech, si svědek nevzpomíná. Ví, že se udělaly vývozní značky v Čechách, ale jak se to potom vrátilo, to neví. Vozidla vozil pan A. a pan H. Jako odměnu svědek dostával pevnou částku, která se hýbala, protože měl služební auto a benzín mu platili. Svědek ho vždycky platil, dělal vyúčtování, tzn., že tam měl nějaké peníze domluvené a k tomu vždycky udělal nějaké takové vyúčtování. Většinou mu páni N. k tomu něco dali. Jméno N. svědek slyšel. Ví, že se o tom páni N. bavili, to jméno od nich zaslechl a má pocit, že i pan N. svědkovi párkrát dával obálku s tím, že si to vyzvedne pan N., nebo někdo od něj, ale už je to dávno. Že by pana N. svědek viděl osobně, si nepamatuje.

12. **Svědčyně V. P.** vypověděla, že pan Š. jí seznámil s tím pánem, neví, jak se jmenuje, byl starší. Jeli na Slovensko do Bratislavy ověřit k notáři podpisy a všechno s tím, že se nemusí bát, že to není žádný podvod, že je to všechno legální a že bude jednatelem firmy. Zbytek si nepamatuje, jenom že z té Bratislavy jeli domů a dál neví, co bylo. Svědkyně se potom z Prahy odstěhovala, utekla od nich. U pana Š. svědkyně bydlela, když se nastěhovala do Prahy. Pan Š. jí řekl, že u něj může bydlet. Vůbec ze začátku nevěděla, co je to za člověka. K nabídce na nákup společnosti došlo tak, že si svědkyně chtěla otevřít bar v xxx a potřebovala firmu, která může vykonávat pohostinství. On jí potom začal motat a dělat z ní bůhvíco a už se to řešilo i u jedné firmy, kterou na ní nechal přepsat v Praze, už je to dlouho zpátky. Slovenskou společnost na sebe napsala, protože mu věřila. Za společnost neplatila. Neviděla za to ani peníze. Dostala 8 000 Kč, ale neví, jestli za tu slovenskou, nebo za tu českou. Měla dostat peníze za to, že jela s nimi na to Slovensko, protože potřebovala odjet do Brna a on, že jí dá peníze za ty firmy a nedali jí ani korunu. Říkali něco o nějakém vkladu či kapitálu, že platili, neví přesně, jak to bylo. Pan Š. byl s tím starým pánem, on byl starý, takový vyšší, na jméno si nevzpomíná, v její výpovědi by to mělo být. Převod na Slovensku proběhl v restauraci nebo kanceláři. Svědkyně čekala venku, oni to řešili uvnitř bez ní. Notářsky nechala ověřit, že za ni mohou jednat. Někoho i zmocňovala k jednání za společnost, ale neví, jestli za tu českou, nebo slovenskou. K převodu společnosti nedostala žádné papíry. Nemá nic, ani nevěděla, jak se firma jmenuje, pokud sama nezačala pátrat, když byla v Brně. Převod proběhl tak, jak vypověděla v přípravném řízení, tedy, že někomu něco podepsala, dal jí podepsat více papírů a tak je možné, že tam bylo nějaké zplnomocnění, při podpisu si listiny pročítala, prohazovali jí papíry jeden za druhým, tak nestíhala číst, co podepisuje. Pokud se týká slovenské společnosti, s tou žádný záměr neměla, to byl čistě podvod na svědkyni. Čím se společnost zabývala, svědkyně neví. Jména N. a N. svědkyni nic neříkají. Se slovenskou společností nijak nenakládala. Nebyly jí doručovány žádné písemnosti, ani neměla papíry od té firmy, ani neví, kde má ta firma sídlo, neví nic.
13. **Svědčyně I. S.** uvedla, že spolupráce otcovy společnosti se společností xxx se uzavírala ještě za otce, když žil. Po úmrtí převzali nějaké dohody, smlouvy, které po otcově smrti zbyly. Ta firma u nich dál parkovala, ale že by je znala, nebo se s nimi stýkala, to ne. Oni nechávali auta u nich

v areálu. Svědkyně žádnou smlouvu neuzavírala a co tam zůstalo po otci, tak už si nepamatuje, jestli to předávali na policii, nebo ne, je to dlouhá doba. Nedokáže ani říct, kdo to podepisoval za tu firmu, pouze ví, že to podepisoval otec, protože byl fyzická osoba. Platby musely probíhat v hotovosti, ale vše co k tomu měla, tak má dojem, že dávali na policii, vše co našli. Tam šlo o období po otcově smrti a jim se dědictví táhlo, takže měla plnou hlavu těchto záležitostí. S xxx probíhala činnost asi tak, že to bylo domluvené jako dlouhodobější stání s tím, že tam byla vymezena nějaká parkovací místa a vrátní měli k dispozici jména, nebo měli napsané, kdo tam auto přistaví a kdo si ho zase vyzvedne. Svědkyně nedokáže říct, jaká vozidla v areálu parkovala. Mimo ně u nich parkují klienti, kteří jedou na letiště. Za sezónu tam mají třeba dva tisíce aut, takže si nedokáže vybavit, kolik vozidel tam bylo cizích, kolik z letiště. Jsou i další nájemci v tom areálu. Areál je uzpůsoben i na to, aby tam byla vozidla dovážena na odtahovce. Otec zemřel xxx 2012. Před jeho smrtí svědkyně ve společnosti dělala externě účetnictví, ale v předmětném období byla na mateřské a měla svoji společnost. Otec si všechny obchody vyjednal sám a měl tam dalších 100 lidí, se kterými on spolupracoval v rámci firmy, svých zaměstnanců.

14. **Svědék J. K.** v minulosti pracoval ve firmě xxx xxx, to už je nějakých 2 – 2,5 roku zpět, tam se vozidla nakupovala a prodávala. Na konkrétní věci si už nevzpomíná. Zná obžalovaného R. N. a s jeho bratrem se viděl asi 2x. R. N. pro ně dohazoval nebo sháněl nějaká vozidla. Těch vozidel se tam nakupovalo a prodávalo hodně. Konkrétně neví, o jaké případy se jednalo. Nevzpomíná si na žádnou společnost. Vozidla se většinou předávala ve firmě xxx xxx. V xxx svědek v souvislosti s obchody nebyl, u letiště byl asi 2x. Nakupovala se nákladní vozidla, původ byl asi v zahraničí, jednalo se o ojetá vozidla. Konkrétní nabídky přicházely od R. N. Financování probíhalo z vlastních zdrojů, platilo se předem. Xxx xxx svědek zná. Ve vztahu k xxx, docházelo k přeprodeji vozidel mezi společnostmi, dělalo kvůli obratu ve firmě. Aby byl obrat kvůli bankám. Tam byl nějaký budget peněz, který byl zapůjčen a musel se splnit nějaký limit.
15. **Svědék Ing. V. O.** potvrdil, že prodávali návěsy xxx na Slovensko. Na konkrétní odběratele si nevzpomíná. Jednalo se o klasický prodej. Pokud prodávali do zahraničí, tak určitě k tomu mají doklady o vývozu a takové. Nedělal to osobně svědek, je ředitelem společnosti, dělal to prodejce pan Ing. Š.. Ten už je dlouho v důchodu. S odchodem prodejce ukončili prodejní činnost nových návěsů. Jednalo se vždy o nové návěsy a těch prodali tak 200 a prodávaly se na Slovensko, do Polska, nakupovali v Rakousku a vozili je sem, takže v tomto smyslu. Nebyla jakákoliv pochybnost nebo komplikace, účetní by se určitě ozvala, kdyby neměli doklady o vývozu, protože logicky museli uplatňovat DPH. Pokud se týká samotné deklarace vývozu, požádali toho klienta. Protože přímo jejich areál je zároveň i celníci, pokud by bylo cokoli potřeba, tak to konzultovali s celníky. Potvrzení o tom, že zboží bylo vyvezeno za hranice, tak potřebovali prohlášení. Prohlášení požadovali hned při realizaci, to znamená, obchod se realizoval, zákazník vyzvedl zboží a odvezl ho na Slovensko, do Polska a poslali okamžitě, prohlášení o tom, že zboží opustilo ČR.
16. **Svědék V. M.** obchodoval s vozidly se svojí společností xxx. S obžalovanými (neví však se kterými) obchodoval. Jména předestřených společností mu již nic neříkají.
17. **Svědék P. P.** neuvedl k projednávané věci nic relevantního.
18. **Svědék M. S.** uvedl, že zná bratry N. Kdysi pracoval u společnosti xxx. Tam už zhruba 10 let není. Byl tam jako jednatel a pamatuje si, že od nich občas koupili nějaké auto, ale ono to musí být už třeba 15 let a už si opravdu nepamatuje, jaká auta od nich kupovali, kolik jich bylo nebo něco takového. Ke spolupráci došlo zřejmě na základě nějakého inzerátu. Když byl jednatelem v xxx, tak se tam prodávalo zhruba kolem 100 aut měsíčně, což znamená 100 nakoupit a 100 aut prodat za měsíc, takže není možnost, jak si pamatovat, kolik od konkrétního člověka koupili. Kromě dodávek kupovali i osobní vozidla, SUV, všechno možné. Společnosti xxx, xxx svědkovi nic neříkají. Byli v rámci obchodu někde v kanceláři v garážích xxx.

19. **Svědék J. S.** se vyjádřil k nákupu Ferrari 458 Spider, potažmo Ferrari 430 tak, že je kupoval v salonu v Praze, myslí, že to bylo xxx, nebo něco takového, ale přesně si to nepamatuje. Ta auta zařizoval bratr a ví, že to byla společnost, a že to normálně koupili a potom prodali. Dokonce si myslí, že byla na leasing, ale už si to přesně nepamatuje, je to možná 10 let.
20. **Svědék J. V.** pracoval v letech 2012-13 ve společnosti xxx. Se společností xxx obchodovali. Obžalované N. svědek zná. Nepamatuje si osobní setkání, většinou jim přivezla nějaká dopravní společnost auto, jen převzali auto. Neví, jestli bratři N. zastupovali nějakého obchodního partnera.
21. **Svědék P. R. P.** uvedl, že se jedná o záležitost starou možná 10-12 let, kdy působil jako prodejce vozů u společnosti xxx, už přesně neví název. Byl to showroom v xxx a na xxx. Zabývali se prodejem všech značek. Prioritou byl Land Rover, Jaguar, Lotus, Cadillac, Corvette, Ford a Multibrand, co se týče všech značek a servisů vozů různých značek. Co se týká společností, vzpomíná si na ty společnosti, ale to by lhal, jestli nakupovali nebo prodávali, možná oboje, ale v každém případě vždycky byli požádáni o zevrubnou kontrolu vozidla, za což firma obdržela mimořádnou provizi. Svědek si pamatuje na obchodní spolupráci se společnostmi xxx a xxx. Ohledně nákupů a prodejí, tam byl nějaký pán ze Slovenska, který dohazoval konečné klienty nebo zakázky, ale taktéž byl v kontaktu s oběma pány N. Obžalované R. a P. N. svědek vnímal jako „řídící orgány“ ve společnosti. Nepídil se po tom, jaké tam jsou vnitřní struktury a ani mu do toho nepříslušelo nijak zasahovat. Pokud si dobře vzpomíná, tak zadávání zakázek byla strašná spousta i mimo N., tzn. pro široký rozsah zákazníků, ať už se jednalo o výkup, prodej, servisní zázemí, myslí, že tam byly i nějaké zápůjčky, dlouhodobější zápůjčky, komisní prodeje pro ně a jejich zákazníci. Bylo tam toho dost. K dotazu, zda nakoupenými vozidly vždy fyzicky ve společnosti xxx disponovali, či zda obchody probíhaly i pouze papírově svědek uvedl, že papírově si nevzpomíná. Základem bylo, že nadřízení dali pokyn, že to auto fyzicky přijelo a pak se dělala lustrace auta, servisní úkony, případně úpravy, následně fotodokumentace a to byla součást komplexních služeb, které byly požadovány. Svědek si vzpomíná na dva případy nákupu tahačů Volvo. Jeden fyzicky viděl a fotil a druhý fotila kolegyně. Ty byly dodány do xxx do autorizovaného prodejce xxx. Fyzicky je viděl před podepisováním smluv tak, jako ve všech ostatních případech. Nevzpomíná si, že by se smlouvy podepisovaly dřív. Možná se podepisovaly objednávky, ale smlouva a hlavně předávací protokoly se podepisovaly vždycky po fyzické prohlídce auta. A vzhledem k tomu, že se jednalo o nové vozidlo, pokud si dobře vzpomíná, tak tam nebyl žádný důvod přistupovat k lustracím. Jakmile byl svědek konfrontován s tím, že podle listinných důkazů, v případě 4 tahačů Volvo, které měla následně koupit společnost xxx, tak tyto byly prodávány před prvním předáním konečnému odběrateli nebo zákazníkovi, podle předávacího protokolu od společnosti xxx (byla uzavřena kupní smlouva mezi xxx a xxx a až pak následně v řádu dnů, týdnů bylo vozidlo tahače předáváno společnosti xxx jako autorizovaným distributorem na území České republiky konečnému zákazníkovi) svědek uvedl, že kupní smlouva, ať už na neojetý nebo ojetý vůz, se může podepisovat v momentě objednávky vozidla, kdy to vozidlo ani není vyrobené. Vozidla tedy nemusel vidět, protože kupní smlouva je i na objednávku, která obsahuje zadání vozu do výroby, takže to vozidlo nemuselo fyzicky existovat a kupní smlouva ano. Společnost xxx byla jedním ze zákazníků. Nevím, jestli byl kupující nebo prodávající. Určitě tato společnost prodávala ojetá i nová vozidla. Byla to slovenská firma a jednání byla stejná jako se všemi ostatními. Neví, jestli za tuto společnost, ale velmi často dojednával nějaký slovenský zástupce – pan K., mluvil slovensky. Jan P. byl možná zástupce xxx. Pokud se týká společnosti xxx, tu založil svědek z důvodu, že všechny firmy pana Ch. začaly postupně krachovat a skončil i v práci v xxx, kde asi měsíc po jeho odchodu byl showroom zabaven, zapáskován a majetek zabaven. Co se tam událo, svědek netuší. Po dlouhých letech v automobilu se rozhodoval, co bude dělat dál. Jednoduše to rozhodnutí bylo takové, že založil firmu a snažil se začít obchodovat s vozidly. Tato společnost spolupracovala s původními obchodními partnery společnosti xxx. Nakupovala i prodávala vozidla. Jednalo se o obchody v milionových položkách. Společnosti xxx zřejmě xxx prodával vozidla. Společnost xxx svědkovi něco říká, neví ale, jestli česká nebo slovenská. Pokud byl svědek

konfrontován s faktem, že společnost xxx měla slovenské společnosti xxx zasílat finanční prostředky, svědek uvedl, že se mohlo jednat o prostředky za nákup vozidel. Bližší podrobnosti k této společnosti si nevybavuje. Na obchodech s xxx a českou xxx svědkovi nikdy nepřišlo nic podezřelého. Ty obchody běžely vždy bezproblémově. Klienti platili bezproblémově. Nikdy tam nebylo prodlení. Jediný problém, který nastal a nastal opakovaně, že když si xxx od klientů půjčila peníze na zaplacení úplně jiných dluhů, tak tam nastal poměrně velký zádrhel a pamatuje si, že se to jednalo až na nejvyšších místech. Jméno L. M. (pozn. jednatel společnosti xxx) svědkovi nic neříká. S kým za společnost se společností xxx svědek jednal, si nepamatuje. Svědkovi nic neříká ani příjmení P. (pozn. jednatel xxx od 11/2014, po svědkovi). Společnost xxx svědek prodal, protože dostal velmi výhodnou nabídku na zaměstnání. Už neví, komu ji prodal. Je možné, že to byl pan P. Svědek uvedl, že „Já jsem se s ním seznámil, když jsem přepisoval firmu a myslím si, že majitelem společnosti byl někdo úplně jiný. To nebyl majitel té společnosti nově. Takhle, asi byl zjevně jednatelem, ale na jméno toho, který ho tam přivedl, to si fakticky nevybavuji.“ (pozn. dle výpisu z OR byl P. P. i společníkem společnosti po svědkovi). K zájemci o koupi společnosti se svědek dostal náhodou. Byli na nějaké oslavě, neví už kde a zmínil se, že v podstatě potřebuje uzavřít, uspat nebo prodat fungující společnost a ten člověk se přihlásil, dali se do řeči a jednoduše se společnost prodala a přepsala. Tam nebyl žádný jiný problém. Pokud se týká postupu při prodeji vozidel na export, ekonomické nebo účetní oddělení prověřuje subjekt, zdali je plátcem nebo není plátcem daně a s tím dostávají zpětnou vazbu, zdali mohou vozidlo exportovat či ne. Do Evropské Unie nelze vozidlo prodat s daní, ale i u subjektů, které jsou plátcí a jsou to tzv. nové subjekty. Když někdo přijde a chce to auto prodat na export, tak většinou ten postup je takový, že se vystavuje standartní faktura s 0 % DPH, resp. bez DPH a vystavuje se tzv. jistina, druhá faktura ve výši toho DPH samotného a to se blokuje. Klient zaplatí auto vč. DPH, ale papírově je to exportní a ta jistina ve výši DPH se vrací klientovi v momentě, kdy je doložena registrace v cizím státě. Pokud by se jednalo o blokaci DPH, tak je nutné, aby byla doložena pouze registrace, tam nic jiného nefungovalo. Dřív to fungovalo i na základě tzv. podepsaného camráku, že vozidlo překročilo hranice. To také fungovalo. Pokud se vozidlo nakládalo na odtahovou službu, což většinou u nových nebo zánovních vozidel to klient vyžaduje, tak potvrzení tzv. camráku, což je vývozní papír z celnice. Systém VIES svědkovi nic neříká. Jméno N. byl zřejmě svědkem zmiňovaný pan K. Byl to pán, který domlouval spoustu obchodů a jak svědek pochopil, tak měl i důvěru k pánům N. Pro svědka to byl jednoduše zákazník jako každý jiný. Viděl a mluvil s ním fyzicky a ta osoba byla mnohokrát v xxx. S tím pánem tam jednalo víc osob. Určitě s ním jednali P. N., pak tam byla N. M., která měla na starost VIP klienty, jakož i vedení společnosti. Možná svědek byl i na nějakém jednání, kterého se účastnil pan N. VIN se u vozidel vždy kontrolovala, to je základ, prováděly se dále lustrace vozidel, kontroloval se technický stav u kupovaných vozidel. Záznamy o tom by měly být archivovány. Svědek nikdy neslyšel o výhradách finančního úřadu k činnosti společnosti xxx. Ta pravidelně procházela auditem.

22. **Svědék P. P.** při hlavním líčení uvedl, že přítomného svědka P. nezná, nikdy v životě ho neviděl, neví, o koho se jedná. O tom, jak se stal jednatelem společnosti xxx, moc neví, už je to dávno, ale přišel za svědkem jeho bývalý kamarád, který již umřel a povídal, že má něco podepsat, že je to nějaká sranda, že za to dostane tisícovku, že to je všechno v pořádku a že se o to více nemá starat. Co podepisuje za papíry, na základě kterých měl být zapsán jako společník a jednatel, o tom věděl pouze to, že to je pro nějakou firmu xxx, ale dále se o to vůbec nestaral. Dále o tom neví vůbec nic. V souvislosti s tím nebyl na žádných úřadech, u notáře či něco podobného. O činnosti společnosti mu bylo řečeno, že se to týká obchodní činnosti. Ptal se jaké, a snad tam padlo, že se to týká propagace či potravin nebo něco takového. Ten známý byl V. K., jenže je to již 3 roky, co umřel. Poté, co ty papíry podepsal, tak mu za to dali tisícovku nebo spíše M. mu za to dal tisícovku a od té doby o tom neví vůbec nic. Svědek sám nikdy v životě jako OSVČ či prostřednictvím nějaké společnosti nepodnikal. V roce 2014 bydlel v xxx a živil se příležitostně jako zahradník apod., brigádami, víceméně na černo. Tehdy měl stabilní zázemí. V té době žádné finanční problémy neměl. Důvodem, že kývnul na to, že to podepíše, bylo, že M. byl od dětství dobrý kamarád a říkal,

že to není žádný problém. Kde to splašil, svědek neví, ani se o to nestaral. Věřil mu, tak to podepsal a tím to pro něj skončilo. Doklady týkající se té společnosti do ruky nedostal. Svědek zopakoval, že se domnívá, že fyzicky na úřadě nic nepodepisoval. Je možné, že doklady půjčoval tomu M. Že někde byl ověřovat svůj podpis, to možná ano, ale kde to bylo, to už si ani nevzpomene. Je možné, že to bylo v xxx, protože tam byl jediný CzechPoint. Kolik listin podepisoval, jestli to byla jedna listina nebo více papírů, to už si nepamatuje. Jak ta listina nebo listiny byly označeny, to už si také nepamatuje. Ten pan K. snad byl v invalidním důchodu, a kde přišel k té firmě, jestli to byl nějaký jeho kamarád, to svědek neví. V souvislosti s tou společností, krom tohoto řízení, na policii předvolán nebyl, ani s ním nekomunikoval FÚ. Je to vcelku možné, už neví, kde to bylo, ale někde na policii byl a tam padlo jméno xxx, ale neví v jaké souvislosti. Žádné úkony v bance nečinil. Jestli je pořád ve společnosti xxx, neví. Od té doby, co M. umřel, tak o té společnosti neslyšel. Neví, čím se ta společnost zabývala. Až u soudu se dozvěděl, že dělala něco s auty. Nestará se o to. Nikdo mu žádné instrukce ke společnosti xxx nedával. Okolí známých pana K. neznal, znal jen jeho.

23. **V hlavním líčení byla slyšena řada svědků – konečných zákazníků**, kteří potvrdili, že koupili vozidla od společností, které měly souvislost s obžalovanými R. a P. N. V rámci svých zkušeností se vyjadřovali k dílčím skutečnostem týkajícím se podnikání obžalovaných R. a P. N., kdy žádný ze svědků neznal osobu obžalovaného F. Svědci A., E., D., J., H., N., V., Z. a Z. identifikovali jako obchodní prostory, kde viděli vozidla (eventuálně jednali o koupi), případně vozidla přebírali, prostory v garážích xxx. O jednání při koupi vozidla s R. N. hovořili svědci A., E. (ten zná i P. N.) J., o jednání s P. N. pak svědci N. a Z. Že kupovali vozidla, která byla pořizována ze zahraničí, se pak zmínili svědci A., E., N. a S. O dalších obchodních prostorách, kde obžalovaní podnikali (v blízkosti letiště v Ruzyni), vypovídali svědci B. a B.
24. Z výpovědí svědků - konečných zákazníků soud považuje za významnou (srov. další odůvodnění) výpověď **svědka L. H.** Ten uvedl, že nákupy vozidel probíhaly standardně. Pracoval tam svědkův bývalý spolužák z města, kde svědek bydlí. Komunikoval s pány N. ohledně koupě vozidel, to se pak zrealizovalo a vůbec nebyly žádné problémy, žádné zádrhly, všechno šlo normálně jako všude jinde. Nebyla to jediná firma, kde firma auta kupovala, všechno bylo normální, standartní a k pánům se dostali přes kamaráda D. Z., který tam pracoval, a dostalo se jim normální péče. Kupoval asi BMW X5, není si jistý. Pak to byly Volvo tahače a pak ještě Audi a Volkswagen. Už ani jedno z těch aut nemá. Myslí, že to bylo takhle, BMW X5, Volvo FH tahače a pak bylo další BMW, Audi a Volkswagen. Vozidla byla nová, možná jedno BMW bylo ojeté. Jednal v Praze na dvou místech, v xxx a u letiště (nevzpomíná si na adresu) s D. Z., P. N. a s R. N. Nová auta se objednávala z výroby, objednávka s uvedenou výjimkou BMW měla být teprve vyrobena, i tahače Volvo. Určitě nebyla vyrobena – dávali vlastní specifikaci. Ta auta předtím neviděl, že by bylo někde hotové, že by stálo. U toho jednoho bavoráka si svědek není jistý. Dodací doba byla standardní. Čekalo se nějakých 5 měsíců, platili nějakou zálohu za zadání do výroby a ví, že ten jeden bavorák, který však možná byl od někoho jiného, objednávali v září a přišel v dubnu, to ví přesně. Měli vlastní financování, svůj leasing. S obžalovanými N. spolupracoval, protože jej oslovil D. Z. s tím, že pracuje ve firmě, která prodává i nová auta, která může zařídit v rámci toho, že mají nějaký větší obchod, že mají množstevní slevy na objednání u dealerů, tak toho využil. D. Z. znal odmalíčka. K dotazu, zda svědek ví, že by v rámci předprodejních služeb musela vozidla cestovat někde jinde v evropských státech, svědek uvedl, že nemá představu. Zaplatil zálohu, podepsal leasingovou smlouvu a auta přebíral v Praze. Zálohu určitě skládal a určitě to bylo v té xxx nebo v Praze u letiště. Přítomni byli obžalovaní N. Pokud se týká financování, bylo to určitě v režii svědka a je si téměř jistý, že to proběhlo jako ve všech ostatních případech, i u jiných zákazníků. Dostali specifikaci vozidla, tu poslal na leasingovou firmu. Ta nabídla financování, spojila se s prodejcem, protože si asi potřebovala něco ověřit, a po schválení toho obchodního případu poslali smlouvy a teď už to záleželo případ od případu. Buď ty smlouvy byly u prodejce a zaplatili akontaci, buď převodem předem, nebo hotově na místě u prodejce a pak si auto přebírali.

25. Soud dále provedl **listinné důkazy**, jak tyto jsou uvedeny v protokolu z hlavních líčení a z nich vyplývající skutečnosti rozebrány v další části odůvodnění. Po takto provedeném dokazování měla obhajoba řadu návrhů na doplnění dokazování, kdy soud tyto návrhy pro nadbytečnost zamítl. Podrobnější důvody pro shledání navrhovaných důkazů nadbytečnými vyplývají z následujícího odůvodnění, kdy lze obecně uvést, že byly navrženy dva okruhy důkazů, kdy u jedné části z nich soud neshledal jakoukoli (nebo aspoň dostatečnou) relevanci k projednávané věci, u druhé části pak se jednalo o důkazy, které by sice relevanci zcela nepostrádaly, avšak nebyly by schopné změnit skutkové závěry, které soud již na základě provedeného dokazování mohl učinit bez důvodných pochybností, kdy navíc některé dílčí důkazní návrhy obhajoby soud musel zhodnotit jako obstrukční.
26. Soud následně podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dovedl z nich skutkové závěry popsané ve výroku rozsudku, přičemž byl veden níže rozepsanými úvahami.
27. Na úvod je soud nucen konstatovat, že byt' se jedná v případě projednávaného jednání o typově běžnou trestnou činnost (karuselový či řetězový podvod na DPH), specifika projednávané věci ji však činí neobvyklou v tom směru, že důkazní situace je vcelku neobvyklá. Vina obžalovaných totiž nakonec stojí především na záznamech o intrakomunitárních obchodech v systému VIES (evropský systém výměny informací o DPH), kdy ostatní provedené důkazy se sice nemusí (ale současně mohou, jak vyplývá z následujícího odůvodnění) vztahovat k ve výroku popsanému jednání, přičemž však jednoznačně rozkrývají systém obchodování subjektů navázaných na obžalovaného R. N. a odděleně trestně stíhaného P. N., kdy i díky těmto ostatním důkazům mohl soud učinit skutkové a právní závěry vtělené do výrokové části rozsudku.
28. Pokud se týká majetkové či personální provázanosti společností zapojených do podvodných obchodů na DPH, ta vyplývá z provedených důkazů, především listinných, ale i z vyjádření některých svědků či samotných obžalovaných. Přitom však soud rozhodně netvrdí, že veškeré obchody prováděné na vrub společností ovládaných obžalovanými R. N. aj. P. a odděleně trestně stíhaným P. N. (či společnostmi, na jejichž chod měli rozhodující vliv) byly prováděny s úmyslem krátiť DPH, kdy nepochybně obchodovali i zcela standardně, kdy pouze část obchodů (transakcí) byla fiktivních, vykazovaných v úmyslu obohatit se na DPH v přesně neurčeném (a neurčitelném) množství konkrétních případů, kdy účelově docházelo ke zkreslování údajů týkajících se původu pořízeného zboží, případně byly účelově prováděny fiktivní intrakomunitární transakce zboží za účelem neodvedení DPH (v projednávané věci) ze strany společnosti xxx.
29. Typické pro tzv. karuselové obchody (podvody) je to, že z důvodu snížení (případně oddálení) rizika odhalení a identifikaci jednotlivých pachatelů – fyzických osob – je zapojení co nejvyššího možného počtu subjektů. V případě nejjednoduššího schématu – účasti pouze tří subjektů – jsou totiž karuselové podvody snadno odhalitelné. Nejhůře odhalitelné jsou podvody, při kterých se mění jak tok zboží, tak struktura obchodujících subjektů, kdy do systému jsou přiváděny stále nové subjekty, které nahrazují jiné. Fakt, že pro podvodné zobchodování zboží byla užitá motorová vozidla, která podléhají registraci vlastnictví je na první pohled poměrně překvapivý, na druhou stranu však je třeba konstatovat, že trh s novými a ojetými motorovými vozidly je tak rozsáhlý a nepřehledný, že se v takovém množství obchodů vcelku jednoduše poměrně zásadní množství „zrealizovaných“ podvodných obchodů ztratí. Samotná registrace vlastnictví je pak de facto vázána především na samotné provozování motorového vozidla, kdy faktický pohyb vozidel bez registrace je téměř nedohledatelný, absentují-li podklady vážící se na realizaci převodu vlastnictví (kupní smlouvy, faktury, dodací listy, předávací protokoly apod.), což se v daném případě téměř bezvýhradně stalo, neboť společnosti podílející se na podvodných obchodech byly (a jsou nadále) nekontaktní či již byly zlikvidovány, byly převedeny na osoby bílých koní, je k nim nedohledatelné

účetnictví či další doklady.

30. V nadepsané věci je zřejmé, že obchody byly prováděny mezi řadou subjektů, které byly převážně ovládány R. N. aj. P. a odděleně trestně stíhaným P. N., případně osobami, které na ně byly napojeny. Vedle toho byly do řetězu obchodních společností účelově zataženy možná nevědomě i další obchodní společnosti, které jinak obchodovaly v souladu s právními předpisy. Celý tento zcela kontrolovaný uměle vytvořený systém byl vybudován v úmyslu zakrýt vlastní protiprávní činnost, kdy popsaná charakteristika zboží a specifická trhu a obchodu s ojetými vozidly umožnili „organizátorům“ trestné činnosti zapojit do systému i běžně obchodující subjekty, které tak vytvářely možná zcela nevědomky krytí pro protiprávní činnost obžalovaných.
31. Pokud se týká zmiňovaných subjektů, na jejichž činnost měli vliv obžalovaný R. N. a odděleně trestně stíhaný P. N., lze je rozdělit na společnosti, a) na jejichž činnost měli vliv na základě majetkových vztahů a na další společnosti, b) u nichž lze dovozovat, že využívali vliv obchodní nebo personální.
32. Pokud se týká společností, na které měli R. a P. N. vliv (ať přímý nebo zprostředkovaný), určitou zastřešující společností byla společnost xxx, kdy v předmětném období byl prokuristou R. N., jednatelem pak jeho matka D. N. Tato společnost pak byla v předmětném období (konkrétně od 07.10.2009 do 23.09.2014) jediným společníkem slovenské společnosti xxx (dále také jen „xxx“). Ve společnosti xxx byl jednatelem v období od 7.10.2009 do 23.9.2014 obžalovaný J. P.

Společnost xxx byla v období od 10.2.2012 do 30.4.2013 90% společníkem české společnosti xxx (dále také jen „xxx“) společně s obžalovaným J. P., který ovládal 10% podíl. V tomto období byl J. P. taktéž jednatelem společnosti xxx.

U společností xxx a xxx je dalším společným faktorem fakt, že po ukončení angažmá uvedených osob v majetkových strukturách a statutárních orgánech se vlastníkem a jednatelem společností stala svědkyně V. P., resp. V. Č., která byla do společností zjevně dosazena jako bílý kůň, kdy byla pouze zneužita její identita, přičemž společnost xxx byla dále obchodně činná v dalším období, jak vyplývá z následujícího odůvodnění. Bankovní účty u společnosti xxx byl však zjevně i nadále oprávněn ovládat J. P. (PM č.l. 2637), přičemž na základě zmocnění byl oprávněn ke všem činnostem v rozsahu jednatelství (č.l. 2638).

Obžalovaný J. P. byl po určitou dobu aktivní i ve slovenské společnosti xxx, kdy byl od 22.12.2010 do 23.12.2014 jednatelem této společnosti. Společníkem této společnosti byla společnost xxx, kdy tato společnost byla mimo jiné společníkem české společnosti xxx, v níž figuroval v minulosti jako jednatel obž. R. N. a která sídlila na stejné adrese xxx jako řada dalších společností ovládaných R. a P. N. a to včetně společnosti xxx (dále také jen „xxx“), která zjevně byla provozovatelem portálu xxx a prodejcem vozidel v showroomu v xxx, jak vypověděli jednotliví zákazníci kupující zde nová či ojetá vozidla, ale i např. svědek – prodejce vozidel – D. Z. Po období působení obž. P. a společnosti xxx ve slovenské společnosti xxx, se jednatelem této společnosti stal další bílý kůň – svědek L. M. Přitom i společnost xxx se podílela v projednávaném období vedle dalších společností uváděných v trestním oznámení xxx v projednávaném období na obchodech zainteresovaných společností (srov. č.l. 360).

Společnost xxx byla založena dne 26. 1. 2010. Od 5. 1. 2011 je jednatelem společnosti P. N., nar. xxx. Od 5. 1. 2011 je spolumajitelem uvedené společnosti J. N., nar. xxx, (otec P. a R. N.) a společnost xxx.

Další ze společností, které byly zahrnuty do řetězce společností přeprodávajících vozidla v rámci podvodů na DPH byla slovenská společnost xxx, se sídlem xxx, xxx, kdy zjevný vliv (nejméně v otázce nakládání s finančními prostředky společnosti) obžalovaného R. N. na tuto společnost

vyplývá z faktu vyplývajících z poskytnutých bankovních informací, že obžalovaný R. N. měl dispoziční oprávnění k účtu č. xxx založenému dne 8. 2. 2012.

33. Pokud se týká dispozičních oprávnění k účtům jednotlivých společností, z vyžádaných bankovních informací má soud za prokázané následující skutečnosti.

Společnost xxx vlastnila dva bankovní účty, ke kterým měli dispoziční oprávnění R. a P. N. a to:

- bankovní účet č. xxx, běžný účet právnické osoby v CZK
- bankovní účet č. xxx, běžný účet právnické osoby v EUR, založený dne 31. 5. 2010

Společnost xxx vlastnila bankovní účet č. xxx, běžný účet právnické osoby v CZK, založený dne 6. 6. 2011 a bankovní účet č. xxx, běžný účet právnické osoby v EUR, založený dne 14. 10. 2011 s dispozičním oprávněním R. a P. N.

Společnost xxx vlastnila bankovní účty č. xxx, běžný účet právnické osoby v EUR, a běžný účet právnické osoby v CZK č. xxx, založené dne 30. 1. 2012, s dispozičním oprávněním pro J. P. J. P. měl dále dispoziční oprávnění k účtům společnosti xxx a to k bankovnímu účtu č. xxx, běžný účet právnické osoby v CZK, založený dne 26. 10. 2012, a k bankovnímu účtu č. xxx, podnikatelský účet v CZK a EUR, založený dne 16. 12. 2009.

K účtu slovenské společnosti xxx č. xxx, běžný podnikatelský účet v CZK a EUR, založený dne 25. 2. 2011, měl taktéž dispoziční oprávnění J. P.

Společnost xxx vlastnila bankovní účet č. xxx, běžný účet právnické osoby v EUR, založený dne 26. 10. 2012, a dále bankovní účet č. xxx, podnikatelský účet v CZK a EUR, založený dne 16. 12. 2009. K oběma účtům měl dispoziční oprávnění J. P.

34. Pokud se týká finančních toků ze společnosti xxx, nelze si nepovšimnout, že tato společnost ve velkém množství nakupovala (s platbami v hotovosti) luxusní zboží (zejm. hodinky) u společnosti xxx (č.l. 540 an.). Z doložených dokladů vyplývá, že v období od února 2012 do října 2014 (tedy ještě v době, kdy už obžalovaný P. nebyl jednatelem xxx) nakoupila zboží v částce významně přesahující 5 mil. Kč (bez DPH, neboť zboží mělo být vyváženo do JČS). Přitom je třeba poukázat na fakt, že obžalovaný P. se vůbec nevyjadřoval v tom smyslu, že by toto zboží bylo určeno k dalšímu prodeji. Lze v podstatě jednoznačně dospět k závěru, že mimo jiné tímto způsobem byly legalizovány prostředky získané prováděnými obchody, kdy tak obžalovaný činil i po ukončení jeho oficiálního angažmá ve společnosti xxx. Tento závěr mohl soud učinit při porovnání s daňovými příznámi xxx (č.l. 3811 an.), kdy v některých případech není pořízení zboží z JČS vykazováno vůbec (např. 02/2012, 07/2012 aj.), v některých případech hodnota nakoupeného zboží dle faktur a dle příznání k DPH zcela zjevně nekoresponduje (např. 08/2012, 12/2012, 05/2013, 11/2013 apod.). Byla to i společnost xxx, která zejména prostřednictvím R. N. a odděleně trestně stíhaného P. N. zjevně vyváděla finanční prostředky získané protiprávní činností pořizováním luxusního zboží ze zahraničí bez vykázaní těchto nákupů v příznání k DPH, kdy bylo prokázáno výsledky dožádání právní pomoci z N. (č.l. 4444 an.) že na účet xxx bylo v zahraničí pořizováno luxusní zboží, ale i další zboží mimo vozidel (č.l. 4514 an.) podléhající povinnosti odvedení DPH.
35. Vzhledem k tomu, jak je koncipován výrok o vině (ve vztahu k jakému subjektu – společnosti xxx), je pro posouzení viny obžalovaného R. N. zásadní posouzení, zda obžalovaní byli osobami ovládajícími tuto společnost, případně zda se jednalo o osoby, které lze ve smyslu příslušných ustanovení trestního zákoníku označit za pachatele označeného trestného činu.

K uvedenému je třeba poukázat na fakt, že pachatelem takového daňového trestného činu může být nejen subjekt daně, resp. jeho statutární zástupce, ale kdokoliv, kdo svým úmyslným jednáním

způsobí, resp. se společně s dalšími osobami vědomě podílí na způsobení stavu, kdy zákonná daň nebyla vyměřena buď vůbec, nebo v zákonné míře, a daň tak byla zkrácena ve větším rozsahu. Pachatel se tak předmětného trestného činu může dopustit i přesto, že formálně nezastává žádnou formální funkci ve společnostech podílejících se na podnikatelské činnosti, v rámci které mělo dojít ke zkrácení daně z přidané hodnoty. Pro úvahy o účasti na jednání vedoucího ke zkrácení daně není nezbytná existence formálního vztahu ke společnosti, umožňujícího výkon vlivu na její chod, ale i zcela odlišný neformální vliv osoby stojící mimo formální strukturu obchodní společnosti, vyplývající např. i z čistě osobních, majetkových či jiných vazeb na statutární orgány, zaměstnance apod.

Ve vztahu k samotné povaze krácení daně je přitom zásadní, že v daném případě k tomuto nedochází pouhým faktem nepodání daňového přiznání nebo podání přiznání s uvedením nepravdivých údajů. Ke vzniku a souvisejícímu zkrácení daňové povinnosti jako stěžejnímu bodu trestní odpovědnosti pachatelů při předem plánovaném jednání, činěném s cílem zkrácení daňové povinnosti, fakticky dochází již uskutečněním zdanitelných plnění tj. dovozem zboží a jeho propuštěním do volného běhu resp. následným obchodováním s vědomím následků předpokládaných § 240 trestního zákoníku, a nikoliv až vlastním podáním resp. nepodáním příslušného daňového přiznání, které představuje pouze závěrečnou fázi řetězce jednotlivých kroků vedoucích ve svém souhrnu k vyvození existence trestněprávní odpovědnosti spolupachatelů.

K naplnění zákonných znaků zmíněného trestného činu ze strany jednotlivých účastníků na páchané trestné činnosti v souladu s konstantní soudní judikaturou rovněž zásadně není třeba, aby se všichni pachatelé podíleli na trestné činnosti stejnou měrou. O spolupachatelství se jedná i tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, která je pak naplněna až souhrnem těchto jednání, případně kdy jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu jednání, přičemž jednotlivé činnosti pachatelů směřují k přímému vykonání trestného činu a ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu.

36. V projednávané věci soud po provedeném dokazování musel konstatovat, že to byl právě obžalovaný R. N., který (s nejvyšší pravděpodobností společně s odděleně stíhaným P. N.) fakticky řídili obchodní činnost společnosti xxx, což de facto sami deklarovali (že tak činili na základě mandátních smluv či jiných zmocnění), přičemž soud současně dospěl k závěru, že to byl právě obžalovaný R. N. (případně společně s odděleně stíhaným P. N.), kteří do společnosti xxx jako jednatele zaangažovali a dosadili obžalovaného J. F. se dnem vzniku funkce 27. prosince 2010. Soud musí konstatovat, že byť má určité výhrady k výpovědi obžalovaného F., která se v průběhu řízení v určitých aspektech odlišovala, kdy však výpověď obžalovaného jako celek zpochybněna nebyla, je potvrzována některými dalšími provedenými důkazy (viz např. jednání s FÚ zmiňované obžalovaným, podání trestního oznámení v souvislosti s angažmá v xxx – č.l. 3167), přičemž určité nedostatky výpovědi obžalovaného lze přičíst především délce doby, která uplynula od projednávaného jednání, jakož do určité míry problematickému osobnostnímu profilu obžalovaného J. F., je v podstatě typickým objektem pro zneužití jako tzv. bílého koně. Jedná se totiž o osobu méně intelektuálně zdatnou, pravděpodobně s určitými obtížemi s pochopením textu a možná i jeho psaním, bez zkušeností s podnikáním (vedením společnosti) v konkrétním oboru nákupu a prodeje motorových vozidel, navíc osobu s finančními problémy. Za zásadní soud považuje fakt, že kromě otázky dosazení na funkci jednatele xxx o obžalovaném F. neexistují žádné výpovědi ani písemné záznamy týkající se provádění jakékoli činnosti (a obchodní zejména) za společnost xxx. Byl to naopak obžalovaný R. N., který dle provedených důkazů (případně společně s odděleně trestně stíhaným P. N.) prováděl veškerou obchodní činnost společnosti a za tuto společnost, zaštit'ující se uděleným zmocněním, jednal. Obžalovaný F. neměl dispoziční oprávnění k účtům společnosti, kdy tak nepochybně nebyl schopen, na rozdíl od obž. R. N., ovládat finanční toky na účtu společnosti, což bylo s ohledem na předmět činnosti společnosti s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona zcela

krucialní pro obchodní činnost. Přitom je třeba poukázat na fakt, že před obž. F. byli jednateli společnosti xxx právě R. a P. N. Přestože došlo dne 27. 12. 2010 ke změně jednatele, nedošlo ke změně dispozičního oprávnění k bankovnímu účtu č. xxx, který byl využíván k ekonomické činnosti, přičemž tento účet byl nadále plně ovládán mmj. obž. R. N.

37. Samotná existence dispozičního oprávnění k účtům sice nepochybně nemůže vést k závěru, že R. N. fakticky ovládal a řídil společnost xxx, v kontextu dalších skutkových zjištění však manipulace z finančními prostředky na účtech společnosti xxx takový závěr učinit lze. Lze poukázat na fakt, že na účtu xxx byly prováděny obžalovaným R. N. finanční transakce (hotovostní i bezhotovostní) i po dosažení obž. F. do pozice jednatele společnosti, kdy je třeba poukázat na hotovostní transakce prokázané výběrnými lístky (č.l. 5182 an.), obsah kamerových záznamů poskytnutých bankou, a vzdálený přístup k účtům prostřednictvím internetu z prostor xxx, kde obžalovaný R. N. společně s P. N. provozovali obchodní činnost společnosti xxx.
38. V podstatě shodně lze konstatovat v případě obžalovaného P. a přístupu k jím ovládaným účtům.
39. Pokud se týká konkrétních transakcí na účtu společnosti xxx, transakce na bankovní účtu č. xxx převáděla ve prospěch slovenské společnosti xxx, popřípadě byly vybrány v hotovosti. Kreditní transakce na bankovní účet xxx, směřovaly mimo jiné od společnosti xxx, která byla plně ovládána obž. R. N., případně jeho bratrem. Transakce na bankovním účtu č. xxx xxx prováděla ve prospěch slovenských společností xxx a xxx, popřípadě byly vybírány v hotovosti. Kreditní transakce na eurový účet společnosti xxx směřovaly mimo jiné také od společnosti xxx.
40. Již z uvedených transakcí v kontextu vztahu obžalovaných k jednotlivým společnostem rozebraným shora (a tudíž i vztahu jednotlivých společností k sobě) je zřejmé, že řada transakcí byla prováděna mezi vzájemně propojenými a „spřátelenými“ společnostmi.
41. Obžalovaný R. N. se účastnil jednání s FÚ na základě tvrzeného zmocnění. Pokud však obhajobou bylo tvrzeno, že jednal pouze ve věcech, které se týkaly období, kdy byl jednatelem xxx, není toto pravdou (srov. obsah protokolů č.l. 3307, 3322). Naopak tento fakt potvrzuje výpověď obž. F., že tento neměl přístup do datové schránky společnosti xxx (a tento nevyužíval), když se o předvolání k šetření dostavil právě R. N., který zjevně informací o šetření disponoval. Tento fakt potvrzuje, že obžalovaný F. nedisponoval přístupem do DS a účast obžalovaného R. N. na šetření FÚ byla nezbytná, neboť dostavil-li by se k šetření jako jednatel obž. F. (či nedostavil-li by se nikdo), mohlo by to znamenat pro obžalovaného R. N. závažnější komplikace v případě zvýšeného zájmu FÚ o činnost společnosti xxx. V rozporu s prohlášením adresovanému FÚ (č.l. 3324) je tvrzení obžalovaného, které soud musel označit za zcela účelové (stejně jako celé tvrzení o jednání pouze na základě mandátních smluv v rozsahu v nich uvedených), že nebyl oprávněn jakkoli řešit účetnictví společnosti. Neexistovala totiž jiná osoba, která by věděla vše o obchodní činnosti xxx a která by byla dle toho schopna řádné vedení účetnictví zajistit.
42. Veškeré výše uvedené skutečnosti jednoznačně vylučují, že by obžalovaný F. jakkoli fakticky jednal za společnost či řídil společnost xxx. Pokud se týká jeho angažmá, soud má za prokázané, že to byl právě obžalovaný R. N. (případně se svým bratrem), kteří obžalovaného F. do společnosti xxx zaangažovali. Naprostou jistotu v tomto smyslu přineslo vyjádření odděleně trestně stíhaného P. N. v hlavním líčení konaném dne 24.3.2022, kdy se v rámci otázek na spoluobžalovaného F./formulování důkazních návrhů „uřekl“ a sdělil následující: „*Tady, já teď nevím, já bych potřeboval zařadit výpis z obchodního rejstříku, ze kterého vyplývá, kdy došlo k tomu prvnímu setkání, tzn. k podpisu té smlouvy a potom list č. 5735 ze spisového materiálu, ze kterého vyplývá, že jsme se sešli prostě, k těm dalším ověřeným podpisům došlo až skoro za 2 měsíce. Jestli by se to mohlo zařadit do toho spisového materiálu, tady, co jsem si připravil.*“

43. Výše uvedené skutečnosti dovolily soudu učinit jednoznačný závěr o tom, že obžalovaný F. se na obchodní činnosti společnosti xxx nepodílel, a pokud je na některých z listin uváděn jeho podpis, nejedná se o jeho pravý podpis. Tato skutečnost je zcela zřejmá, bez nutnosti odborných znalostí, při porovnání s pravým podpisem (např. č.l. 3107, 3108, 3110, 3327 při srovnání s pravými podpisy při provádění daňových kontrol č.l. 3111-3114). I vyjádření obžalovaného F. při kontrolách FÚ č.l. 3111-3114) odpovídá obecně jeho výpovědi jako obžalovaného v průběhu celého trestního řízení.
44. K samotné obchodní činnosti xxx, resp. jednání za tuto společnost xxx byly provedeny důkazy, které prokazují, že při nákupu zboží ze zahraničí za společnost xxx vystupoval R. N. případně jeho bratr P. N., kdy se jako jednatelé prokazovali výpisem z OR v době, kdy již jednateli xxx nebyli, uváděli kontaktní údaje na sebe, pořízené zboží přebírali (srov. výsledky právní pomoci se Slovenskem, Rakouskem a Německem sv. 15-17, zejm. č.l. 4535 an., 4572 an., č.l. 4723 an.), kdy pro stručnost lze odkázat na vyhodnocení policejním orgánem v úředním záznamu na č.l. 4781, jehož obsah odpovídá výsledkům dožádání. Z výsledků dožádání právní pomoci je podstatné zejména to, kdo za společnost xxx jednal (a především zboží vyzvedával u prodejce), kdy se jednalo zpravidla o odděleně stíhaného P. N., případně sv. H. či A., který práci dostával od bratrů N., jak vyplývá z fotokopii dokladů jakož i z emailové komunikace (např. č.l. 4642, vedená z domény xxx). Z výsledků právní pomoci z uvedených zemí se pak podává, že v období, které je předmětem obžaloby, nedovázela společnost xxx vozidla pouze od společnosti xxx ze Slovenska, ale i z dalších zemí, kdy ani v těchto případech nebyly vykazovány obchody v příslušných daňových přiznáních. O zapojení obž. F. do těchto obchodů neexistuje žádný důkaz, kdy jedinými osobami, které měly něco do činění s konkrétní obchodní činností xxx, byli R. a P. N. I v případě dokumentů obdržených na základě výsledků právní pomoci lze jednoznačně říci bez odborných znalostí, že podpis obž. F. byl na dokumentech zfalšován (zcela zjevné je to např. na č.l. 4768).
45. Z provedeného dokazování, především z dostupných listinných důkazů, kterých je však poměrně značný nedostatek, neboť tím, že obžalovaným R. N. a J. P. se podařilo zajistit, že účetnictví společností u jimi ovládaných společností není k dispozici, případně ve velmi omezeném rozsahu, se i přes tuto nedostatečnost podařilo díky podrobnému šetření rozklíčovat dostatečné množství (fiktivních) obchodních případů, ze kterých se podává, že obžalovaní vytvořili řetěz (kruh) obchodních společností, na něž bylo vykazováno fiktivní obchodování (především) s motorovými vozidly. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že odběratelsko-dodavatelské vztahy těchto společností nesloužily k vyvíjení hospodářské činnosti a k tvorbě přidané hodnoty, nýbrž převážně k páčání trestné činnosti. Společnosti mezi sebou navzájem obchodovaly pouze formálně.
46. Je třeba konstatovat, že k řadě obchodních případů nebyl zajištěnými a provedenými důkazy prokázán celý fiktivní řetězec na sebe navazujících obchodních případů, kdy však v řadě případů v kontextu některých zcela průkazných případů již i dílčí zjištěné skutečnosti prokazují, že v řetězci obchodních společností vytvořeném obžalovaným spolu tyto společnosti obchodovaly fiktivně. Vycházet přitom lze z dokladů zajištěných z různých zdrojů k jednotlivým obchodním transakcím s konkrétními vozidly (sv. 5 – 8) a výsledků právní pomoci zmiňované shora.
47. Obecně lze konstatovat, že v řadě obchodních případů docházelo na území ČR k přeprořádání vozidel mezi subjekty českého práva, které byly ovládané obžalovanými, kdy zcela nelogicky (vysvětlením je pouze to, že šlo o snahu snížit možnost odhalení) mezi tyto subjekty byly do řetězce zahrnuty společnosti nezávislé na obžalovaných. Specifika obchodu s motorovými vozidly (různé značky, nájezd, výbava, cena, původ apod.) však umožnila obžalovaným formou konkrétních poptávek a nabídek zapojit do řetězce i společnosti, které si přímo nemusely být vědomy, že se účastní na páčání trestné činnosti. Na druhou stranu však nelze vyloučit, že některé konkrétní osoby pracující u takových subjektech, se mohly na protiprávní činnosti vědomě podílet. Tyto úvahy se nabízejí zejména u osob svědků A., který bez valného vysvětlení odmítl vypovídat, jako i např.

u sv. P., který byl nepochybně do určité míry ekonomicky závislý na obchodech s obžalovanými, kdy jim mohl napomáhat i jako zaměstnanec společnosti xxx. Svědek P. obchodoval se společnostmi ovládanými bratry N. a po ukončení zaměstnání u společnosti xxx, kdy přijímal na účet společnosti prostředky nejméně od společnosti xxx, přičemž prostředky tato společnost částečně zasílala slovenské společnosti xxx, byl jednatelem společnosti xxx, která obchodně spolupracovala se společnostmi navázanými na obž. R. N. (potažmo jeho bratra), jak vyplývá nejen z výpovědi svědka, ale i analýzy finančních toků. Nelze pominout, že v listopadu 2014 došlo k převodu společnosti na nového společníka – sv. P. – kterého lze opětovně označit, jak vyplynulo z jeho výpovědi, za dalšího bílého koně.

48. Samostatně značné podezření, v kontextu dalších provedených důkazů však již jistotu, že se uváděné společnosti podílely na systému fiktivních obchodů, vyvolávají okolnosti jednotlivých obchodních případů spočívající v tom, že:
- docházelo k násobným prodejům stejného zboží v rámci jednotek dnů
 - některé daňovými doklady deklarované prodeje předcházejí nabytí vlastnictví prodávajícím, případně dochází k paralelním prodejům
 - v rámci řetězce obchodních společností založených a řízených obžalovaným R. N., případně jeho bratrem, dochází k (i opakovaným) formálně deklarovaným vývozům zboží do zahraničí, aby následně toto zboží bylo opětovně pořízeno subjekty ze stejného řetězce společností
 - bez jakéhokoli logického vysvětlení dochází k přeprodeji vozidel mezi společnostmi ovládanými obžalovanými s mezičlánkem v podobě třetích společností, jakož i další nelogické skutečnosti související s převody, ať z časového nebo věcného hlediska.
49. Z provedených důkazů lze identifikovat řadu „obchodních případů“, které prokazují v předchozím odstavci uváděné skutečnostmi.
50. Zcela zjevně uvedené závěry vyplývají v případech nákupu tahačů Volvo, které pořizovala společnost xxx (dále jen „xxx“), kdy podle výsledku svědka L. H., jednatele společnosti, byly tyto tahače objednávány jako nové se zadáním specifikace do výroby, přičemž byla placena záloha na výrobu a prodej. Od objednání do převzetí (po výrobě vozidla) docházelo k prodlevě cca 5 měsíců. Vozidla byla objednávana u společnosti xxx, jak vyplynulo z výpovědi svědka, kdy tyto tedy měly být předávány přímo konečnému zákazníkovi, přičemž však ze zajištěných dokumentů vyplývá, že ještě před předáním (nebo paralelně s ním), bylo s těmito vozidly „obchodováno“ řadou subjektů mimo jiné navázaných na obžalované.

Konkrétně z provedených důkazů (zejm. daňových dokladů) vyplývá následující „pohyb“ vozidel mezi jednotlivými subjekty:

Tahač Volvo (č.l. 2460 a násl.)

xxx (dále jen „xxx“) - xxx (nyní xxx, dále jen „xxx“) - xxx.

Přitom je třeba poukázat, že při uvedeném řetězci „prodejů“ následně společnost xxx tvrdila, že vozidlo koupila a vyvezla do SR.

Tahač Volvo (č.l. 2468 a násl.)

V období od 14.8.2013 došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx (společnost financující nákup – viz výpověď sv. H.)-xxx

U tohoto vozidla společnost xxx tvrdila, že toto vozidlo již v únoru 2013 koupila od společnosti xxx a bylo vyvezeno do SR. Vozidlo však bylo předáváno společnosti xxx jako nové dne 12.8.2013.

Tahač Volvo (č.l. 2480 a násl.)

Toto vozidlo bylo dle provedených důkazů převzato xxx 16.11.2012 od xxx, s.r.o. (dále jen xxx) zprostředkovaně přes xxx. Přitom však vyplývá z provedených důkazů, že stejné vozidlo bylo od 20.10.2012 zobchodováno v následujícím řetězci: xxx - xxx – **xxx** - xxx (dále jen „xxx“)

Tahač Volvo (č.l. 2512 a násl.)

U tohoto vozidla je situace v podstatě shodná jako v předchozím případě.

Tahač Volvo (č.l. 2552 a násl.)

xxx přebírá vozidlo od xxx zprostředkovaně přes xxx dne 30.11.2012, přičemž však je toto vozidlo v období od 29.11.2012 zobchodováno v řetězci xxx - xxx – **xxx**-xxx

K obdobné situaci jako v předchozích případech zřejmě došlo i v případě nákupu Tahače Volvo č.l. 2502 a násl., kdy však pro nedostatek důkazů se nepodařilo identifikovat celý řetězec prodejů. Z dostupných důkazů se podává, že xxx tahač přebírá dne 21.12.2012 přímo od xxx, kdy však již dne 3.12.2012 je vozidlo prodáváno společností xxx společností xxx.

S ohledem na časové souvislosti je zjevné, že k některým převodům muselo docházet již v době, kdy vozidla ještě nebyla na trhu a možná ani nebyla vyrobena, tudíž ani nemohla být ani reálně vyvezena na Slovensko.

51. Účelově daňově vykazované vývozy a dovozy, které byly nejméně z časových důvodů fakticky nerealizovatelné, jakož i zjevně účelové přeprodávání vozidel mezi subjekty ovládanými obžalovanými lze ilustrovat na řadě dalších identifikovatelných „obchodů“, kdy příkladmo lze odkázat na následující:

Vozidlo Porsche 911 (č.l. 2334 an.) bylo zobchodováno následovně: **xxx** – xxx (12.5.2014, splatnost 26.5.2014) - xxx - **xxx** (2.6.2014, splatnost 16.6.2014)→**xxx** (konečný majitel, provozovatel, převod 3.6.2014, splatnost 5.6.2014)

AUDI A6 (č.l. 1374 an.) prodej xxx 14.9.2012 → xxx prodej 14.9.2012. Obdobná je situace u AUDI A6 (č.l. 1382an.) s datem prodeje 3.12.2012, AUDI A8 s datem prodeje 3.2.2012 (záloha již z 16.1.2012).V těchto případech jsou rozdílní koncoví zákazníci, kdy spisem prochází řada obdobných případů.

U vozidla AUDI A8L (č.l. 1399 an.) došlo dne 12.12.2012 k převodu xxx (na faktuře zcela zjevně padělaný podpis obž. F.), kdy téhož dne je vozidlo prodáváno společností xxx koncovému zákazníkovi (záloha pak je účtována dne 4.12.2012).

Vozidlo AUDI Q3 (č.l. 1416) xxx prodává konečnému zákazníkovi dne 16.5.2013, ačkoli jeho nabytí od xxx se datuje 21.5.2013.

V případě vozidla AUDI Q3 (č.l. 1420) došlo k převodu v jediném dni 10.6.2013 xxx-xxx-xxx-konečný zákazník. V případě vozidla BMW č.l. 1459 bylo toto dne 15.11.2013 převedeno xxx-xxx-xxx-konečný zákazník, vozidlo BMW (č.l. 1471) dne 21.8.2013 xxx-xxx-xxx- konečný zákazník (včetně jeho předání konečnému zákazníkovi). Obdobná situace je i u dalších vozidel různých značek (č.l. 1918, 1921,1932,1937 apod.)

Vozidlo BMW č.l. 1487 prodává společnost xxx s xxx dne 31.5.2013 JUDr. K. D., přičemž toto vozidlo je dne 5.6.2013 převáděno xxx-xxx-xxx. Smlouva o smlouvě budoucí kupní mezi xxx a JUDr. K. D. je datována již 22.4.2013, „ostrá“ kupní smlouva až 10.6.2013. Obdobná situace se objevuje i u jiných vozidel s jinými koncovými zákazníky.

Vozidlo BMW č.l. 1509 bylo dne 12.12.2012 prodáno xxx-xxx-xxx-konečný zákazník, vozidlo BMW č.l. 1517 bylo v jednom dni 26.9.2012 prodáno xxx-xxx-xxx. Na fakturách a smlouvách jsou opětovně zjevně padělané podpisy obž. F. stejně jako na všech dalších dokladech týkajících se prodeje vozidel společností xxx, které byly k jednotlivým převodům zajištěny a provedeny k důkazu.

Pokud se týká nákladních automobilů DAF (č.l. 1565, 1579, 1583, 1587, 1588, 1592, 1594, 1598, 1609, 1613, 1618, 1623), vyplývá z registru vozidel, že vlastnictví xxx bezprostředně předcházelo vlastnictví xxx, kdy společnost xxx následně vlastnictví převedla. Tyto dovozy (nákup z JČS) však nebyly v xxx xxx vykázány. Bez prokázání nabytí vozidel by však tyto společnosti jako vlastníci nemohly být zapsány. Obdobně lze konstatovat u přívěsu SVAN č.l. 1599.

Z podkladů k automobilu Ferrari 458 (č.l. 1683) vyplývá, že toto bylo nejprve prodáno společnosti xxx společností xxx, aby následně bylo převedeno na společnost xxx, která jej dále prodala společnosti xxx. V tomto případě tedy jednoznačně došlo k pořízení zboží společností xxx z JČS a to konkrétně od společnosti xxx, kdy dovoz neprochází daňovými příznámi xxx.

Ford Transit č.l. 1736, 1742 byl v jediném dni 9.5.2013 (19.6.2013) převeden xxx-xxx-xxx-konečný zákazník. Obdobná je situace u prodeje vozidla Ford Kuga č.l. 1753, který byl převáděn 30.5.2013

Z dokladů k vozidlům vyplývá, že řada vozidel byla dovážena do ČR od společnosti xxx společností xxx, která byla v předmětném období ve vlastnictví J. N., který byl i jejím jednatelem, přičemž tato vozidla byla dále převáděna na další společnosti ovládané obž. R. N., případně jeho bratrem.

Návěs Kögel (č.l. 1893) je převáděn v následujícím řetězci: 22.11.2012 xxx-xxx → 1.12.2012 xxx-xxx → 13.12.2012 xx-xxx 13.12.2012. Obdobně pak u návěsu Kögel č.l. 1901.

xxx dne 13.11.2012 prodává vozidlo Land Rover Evoque (č.l. 1909) společnosti xxx, ve stejný den stejné vozidlo prodává xxx konečnému zákazníkovi.

O zapojení společnosti xxx do řetězce vypovídá fakt, že tato společnost taktéž „papírově“ nakupovala v projednávaném období vozidla od společnosti xxx, která byla obratem prodávána společností ovládanými bratry N. (viz např. č.l. 1949). Svědek P., který působil ve společnosti xxx, pak zjevně napomáhal krytí obchodů obžalovaných, kdy díky jeho pomoci byla společnost xxx zapojena za účelem zmírnění podezření, že se jedná o karuselové či řetězové obchodování s motorovými vozidly.

Vozidlo Lexus č.l. 1974 bylo dne 8.8.2013 koupeno společností xxx, aby bylo následně dne 22.8.2013 převedeno xxx-xxx-xxx-konečný zákazník, kdy soud připomíná, že společnost xxx byla ovládána stejně jako xxx J. P., kdy s ohledem na majetkové vztahy nebylo důvodu, aby vozidlo kupovala slovenská společnost. Jediným logickým vysvětlením je snaha o pořízení vozidla z důvodu jeho exportu bez DPH.

Nákladní automobil MAN (č.l. 1993) byl registrován ve vlastnictví xxx do 27.8.2012, od tohoto dne pak ve vlastnictví xxx (dle kupní smlouvy) a to do 13.12.2012. Předtím byl přitom prodáván společností xxx společnost xxx dne 31.7.2012, která vůz prodala následně dne 13.12.2012 konečnému zákazníkovi do Bosny a Hercegoviny. I zde je zřejmé, že došlo k dovozu společností xxx od xxx, aniž by se to promítlo v DP.

Nákladní automobil MAN (č.l. 2021) kupuje dne 25.9.2012 xxx od xxx ačkoli jej xxx prodává xxx již dne 31.8.2012. Obdobná je situace u vozu MAN č.l. 2031, které je následně 28.3.2013 prodáváno zahraničnímu zákazníkovi, aby bylo v ten stejný den opět ze zahraničí (Moldavsko) kupováno společností xxx.

Vozidlo Mercedes Benz č.l. 2107 bylo podle registru vozidel zjevně dovezeno ze Slovenska společností xxx (a následně prodáno xxx a dále xxx), přičemž tento fakt se opětovně neprojevil v podaných DP.

Pochybné přeprave je provází i nákladní automobil MB Actross (č.l. 2135), které bylo převáděno v řetězci xxx-xxx-xxx-xxx a následně prodáno konečnému zákazníkovi. Obdobná situace přeprave mezi xxx, xxx a xxx je i u vozu č.l. 2150, 2157. Obdobným způsobem jako společnost xxx se do těchto přepravejů zapojuje i společnost xxx (č.l.2167) a xxx (např. č.l. 2169,2171,2182,2184,2193,2198), aniž by se opětovně dovoz promítl do podaných DP. xxx kupuje od xxx i další vozidla, která byla předtím xxx prodána společností xxx a to v řádu několika dnů, kdy opětovně neexistuje žádné odůvodnitelné vysvětlení pro export a následný import zboží.

xxx je registrován jako vlastník a provozovatel vozidla Mercedes-Benz č.l. 2233 ještě před jeho koupí od společnosti xxx, kdy toto vozidlo je obratem převáděno na xxx, který v den nabytí vlastnictví vozidlo prodává dále.

Pouhé 4 dny je vozidlo Mercedes-Benz č.l. 2244 ve vlastnictví xxx (koupeno od xxx 8.1.2014), aby bylo již dne 13.1.2014 registrováno na xxx a následující den na xxx.

Rychlý přeprave přes Slovensko je evidován i u vozidla Mercedes-Benz č.l. 2253 a to 18.2.2013 xxx a 20.2. xxx, kdy ve stejný den je prodáváno konečnému zákazníkovi.

Vozidlo Mercedes-Benz č.l. 2286 prodává společnost xxx (český subjekt) dne 31.7.2012 (č.l. 690) společnosti xxx, avšak společnost xxx za toto vozidlo inkasuje zálohovou platbu fakturou vystavenou již 30.7.2012, doplatek pak fakturou vystavenou dne 2.8.2012 od společnosti xxx (která byla zřejmě autobazarem, který zajistil konečnému zákazníkovi – sv. H. výhodnější financování – viz jeho výpověď). Přitom společnost xxx je jako vlastník vozidla zapsán v období od 31.7.2012 do 2.8.2012 s registrovaným převodem vlastnictví na xxx od 2.8.2012. Pokud svědek vypovídal, že si vozidlo našel na internetu a oslovil bratry N., muselo to být v době, kdy vozidlo bylo ve vlastnictví společnosti xxx a jeho přeprave přes xxx nedával žádný smysl kromě snahy krátit DPH. (srov. i vyjádření xxx č.l. 689 an., xxx)

Mezi další pochybné přeprave zainteresaných společností, v jejichž závěru bylo vozidlo prodáno koncovému zákazníkovi, lze dále mimo jiné zařadit: prodej vozidla PORSCHE 911 Carrera č.l. 2301, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Cayenne č.l. 2315, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Cayenne č.l. 2318, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Cayman č.l. 2346, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Panamera č.l. 2352, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Panamera č.l. 2361, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla PORSCHE Panamera č.l. 2379, kdy došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx (dne 29.3. 2012), xxx-xxx (dne 7.5.2012) a současně vozidlo prodává koncovému zákazníkovi xxx dne 31.5.2012; vozidla ŠDODA Superb č.l. 2409, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx a téhož dne prodává vozidlo koncovému zákazníkovi xxx; vozidla TOYOTA 4 Runner č.l. 2442, kdy v rámci jednotek dnů došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLVO S60 č.l. 2476, kdy v rámci jednotek dnů došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLVO XC90 C č.l. 2522, kdy v rámci jednotek dnů došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLVO XC70 B č.l. 2534, kdy došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx, kdy současně téhož dne vozidlo prodává koncovému zákazníkovi xxx; vozidla VOLKSWAGEN Multivan 7HC č.l. 2565, kdy došlo k následujícímu řetězci prodejů: xxx-xxx (dne 11. 10. 2012), kdy však již dne 10. 10. 2012 vozidlo prodává koncovému zákazníkovi xxx (předání vozidla proběhlo dne 20. 10. 2012); vozidla

VOLKSWAGEN Golf č.l. 2576, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodeju: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLKSWAGEN Passat 3CC č.l. 2587, kdy došlo k následujícímu řetězci prodeju: xxx-xxx, přičemž téhož dne vozidlo prodává koncovému zákazníkovi xxx; vozidla VOLKSWAGEN Touareg 7P č.l. 2595, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodeju: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLKSWAGEN Tiguan 5N č.l. 2599, kdy v rámci jednoho dne došlo k následujícímu řetězci prodeju: xxx-xxx-xxx; vozidla VOLKSWAGEN Touareg 7P č.l. 2604, kdy došlo k následujícímu řetězci prodeju: xxx-xxx, přičemž následujícího dne vozidlo prodává koncovému zákazníkovi xxx.

52. Popsané případy nestandardnosti obchodování obžalovaných (a na ně navázaných osob), byť se jedná pouze o určitý průřez na základě dohledatelných důkazů, jednoznačně umožňují učinit soudu závěr, že důvodem takových transakcí bylo zastření původu automobilů (a jeho cesty ke konečnému vlastníkovi) a snaha o ztížení odhalení případné protiprávní činnosti, na níž se obžalovaní podíleli. Jediným (a současně zcela logickým a důkazy prokázaným) vysvětlením je, že v řadě případů obžalovaní R. N. a J. P. (případně odděleně stíhaný P. N.) pořizovali zboží (reálně od různých subjektů, nebo fiktivně za pomoci jimi ovládaných společností) z JČS, které v případě fiktivních transakcí předtím prostřednictvím jimi ovládaných subjektů do těchto JČS naoko exportovali a to výlučně za účelem krácení DPH. Pro poskytování tvrzených služeb ze strany xxx (technické či evidenční prohlídky) neexistoval logický důvod, kdy ani časové možnosti v řadě případů takovou eventualitu neumožňovaly. Pokud by navíc společnost xxx měla být určitou servisní společností, nebylo důvodu, aby na sebe vozidla převáděla. Převody nedávají smysl ani z ekonomického hlediska, neboť každý převod znamenal navýšení ceny a s každým převodem počínajícím u společností ovládaných obžalovanými a končícím u takových společností se tak snižovaly potenciální zisky obžalovaných (kdyby prodali vozidla z první dispozice rovnou konečnému zákazníkovi, inkasovali by veškerý zisk). V kontextu popsanych finančních toků za situace, kdy tato vozidla následně nabyly stejné společnosti ovládané bratry N., soud jako zcela lichou označil i obhajobu v tom smyslu, že to byla pouze společnost xxx, která měla dostatek finančních prostředků na nákup vozidel.
53. Z výše uvedeného vyplývá, a soud v tomto smyslu musel přiznat určitou důvodnost „námitkám“ obhajoby, zejména P. N., že se na protiprávní činnosti obžalovaných více či méně vědomě podílely i další právnické subjekty a fyzické osoby (viz předchozí odůvodnění), u nichž zcela nepochopitelně policejní orgán (státní zastupitelství) rezignoval na analýzu a shromáždění dalších důkazů, ze kterých by bylo možné učinit případně další konkrétnější závěry o protiprávní činnosti těchto subjektů a míře jejich zapojení do projednávané trestné činnosti.
54. Výše uvedené závěry o transakcích jsou sice dovozovány z dílčích důkazů k převodu vlastnictví, jsou však podle názoru soudu zcela průkazné. Důkazní situace však neumožnila konkretizovat zboží (vozidla), která společnost xxx (fiktivně) nakoupila od společnosti xxx či jiných zahraničních subjektů (s výjimkou pár případů výše specifikovaných). V tomto smyslu byla práce obžalovaných R. N. a J. P. (případně odděleně tr. stíhaného P. N.) v podstatě bezchybná, kdy neponechali nic náhodě a velmi důsledně „ukončili“ své podnikání tak, aby za svou protiprávní činností v projednávané trestní věci nenechali v podstatě žádné konkrétní důkazy.
55. Jak již bylo uvedeno výše, jediným důkazem vztahujícím se k prokázání konkrétního rozsahu „dovozu“ zboží společností xxx od společnosti xxx (uvozovky jsou uvedeny, protože má soud za to, že dovozy byly často pouze fiktivní) jsou informace ze systému VIES. Jediným logickým vysvětlením, které má navíc oporu ve vyjádření obžalovaného P., je skutečnost, že společnost xxx na zpracování účetnictví (a případně daní) najala externí kancelář, která (zcela správně) důsledně zpracovávala dodané faktury, v důsledku čehož i zadávala informace o exportech zboží do zahraničí do mezistátního systému výměny informací o DPH. Současně i v daňových příznacích xxx jsou vykazovány dodání zboží s místem plnění v JČS (č.l. 3811-3902). Tato skutečnost by

nemohla osamoceně stačit k seznání viny obžalovaných, v kontextu ostatních provedených důkazů a jejich analýzy pak však lze dle názoru nalézacího soudu o vině obžalovaných bez důvodných pochybností rozhodnout. Vzhledem k tomu, že nebylo ani obhajobou tvrzeno, že by společnost xxx obchodovala s některým zbožím v jiné než základní sazbě DPH, kdy je zcela zřejmé, že obchodní činnost xxx vykonával výlučně obžalovaný R. N. společně se svým bratrem, lze tak i bez znalosti konkrétních obchodních případů stanovit i výši zkrácené DPH, kdy tato vyplývá ze záznamů poskytnutých Generálním finančním ředitelstvím (č.l. 3041 an.), konkrétně jednotlivých platebních výměřů, ze kterých vyplývá, proč a v jaké výši byla daňová povinnost vypočtena, přičemž si soud ověřil správnost postupu správce daně a tyto závěry převzal do výroku o vině.

56. Jak již bylo výše uvedeno, má soud za prokázané, že obžalovaný F. byl tzv. bílým koněm, který neměl o obchodní činnosti xxx žádné povědomí. Pokud bylo obžalovaným R. N. a jeho bratrem poukázáno na fakt, že společnost xxx byla ovládána osobou pana N., je jejich výpověď vnitřně rozporná, neboť nebylo prokázáno, že by tato osoba jednotlivé obchodní případy řešila (to nebylo dokonce ani tvrzeno), tyto řešit ani nemohla pro dlouhodobý pobyt v zahraničí, kdy navíc k obchodní činnosti docházelo i po úmrtí této osoby v říjnu 2013. Obžalovaný N. (ani jeho bratr) ani netvrdil, že by o jednotlivých obchodních případech osobu pana N. informovali, v případě obž. F. toto ani nepřichází v úvahu, když soud jeho postavení zhodnotil jako bílého koně. Nemožnost učinit správné (či obecně učinit) daňové přiznání tak stála pouze na informacích, kterými disponoval obžalovaný R. N. a jeho bratr, přičemž však podaná daňová přiznání byla zjevně zmanipulovaná a obsahovala padělané podpisy obž. F. (např. na č.l. 3107-3110), resp. podána vůbec nebyla. Je tak zřejmé, že pachatelství jiných osob, pokud se týká činnosti společnosti xxx než osob, na které byla podána obžaloba, nepřichází v úvahu, kdy v případě obžalovaného F., jak je uvedeno dále je třeba jeho vinu stavět na jiných skutečnostech než na přímé a cílené snaze obohatit se na zkrácení DPH, jako v případě obž. R. N.
57. Obž. R. N., jak vyplývá ze shora uvedeného, tak dle provedeného dokazování vytvořil řetězec společností, kdy z provedených důkazů vyplývá, že vozidla byla (fiktivně) pořizována z JČS a následně dodávána s místem plnění v ČR. Z daňových přiznání, finančních toků a faktu, že společnost xxx měla pořizovat zboží z JČS při zjištění skutečností týkajících se podnikání této společnosti je zcela zřejmé, že společnost xxx byla v řetězci obchodů zařazena na pozici nazývané missing trader. O tom svědčí i směřování finančních toků této společnosti, kdy finanční prostředky z účtu společnosti byly zasílány buď na účty slovenských společností nebo byly vybírány v hotovosti. V kontextu odhalených nestandardností obchodování obžalovaných je pak za situace, kdy řada plateb od společnosti xxx směřovala zejména (vedle společností xxx, slovenského xxx a xxx) společnosti xxx, tato skutečnost zcela zjevná. Přitom je třeba poukázat na fakt, že společnost xxx byla zcela ovládána R. N. spolu s jeho bratrem. Společnost xxx tedy obecně sloužila k vyvedení prostředků z obchodů i dalších společností, na jejichž obchodování se podílel R. N. Uvedeným zjištěním zcela odpovídá závěr vyplývající z provedeného dokazování, že společnost xxx „dovážela“ zboží z JČS přičemž úhrada za toto zboží byla realizována prostřednictvím dalších subjektů napojených na obž. R. N.
58. Soud je toho názoru, že z provedených důkazů lze dovodit, že obdobné trestné činnosti jako se společností xxx se obžalovaní R. N. a P. dopouštěli „zrcadlově“ i na Slovensku mimo jiné se společností xxx, kdy sice nebylo zjištěno, že by činnost xxx, xxx či slovenské xxx byla na Slovensku prošetřována, avšak toto důvodné podezření lze jednoznačně dovozovat z analýzy jednotlivých „obchodů“ (odst. 49-50 tohoto rozsudku).
59. Že xxx pořizovala i reálně zboží z JČS, jehož pořízení se nepromítlo v DAP vyplývá nejen z výsledků právní pomoci z Německa a Rakouska, ale i přímo ze systému VIES (v období od roku 2012 - str. 3048 an. spisu) vyplývá že některá z vozidel byla zahraničními subjekty prodána právě společnosti xxx, kdy díky výši obrátu lze některá z vozidel přímo identifikovat s prodejí, které byly

zachyceny ve výsledcích právní pomoci. Informace ze systému VIES tedy byly ověřitelné dalšími důkazy.

60. Nelze odhlédnout od faktu, že do výpovědi plné moci ze dne 14.11.2012 (č.l. 3293) adresované FÚ pro Prahu 7 zastupoval společnost i vůči finančním úřadu obž. R. N. na základě plné moci ze dne 16.12.2010 udělené mu obžalovaným F. (č.l. 3292). Do vypovězení plné moci obžalovaný R. N. podával za xxx daňová přiznání (viz. např. č.l. 3098-3106) kdy to byl právě obžalovaný R. N. (vedle jeho bratra), který měl informace o veškerých realizovaných obchodech xxx (nikdo jiný se na nich za xxx ani nepodílel), mimo jiné o obchodech, které on či jeho bratr dojednávali od dodavatelů v Rakousku či SRN (srov. předchozí odůvodnění). V tomto bodě je také třeba poukázat na fakt, že obžalovaný R. N. v době, kdy již nebyl jednatelem společnosti xxx, předkládal při jednání s FÚ doklady z účetnictví xxx. Je tedy zřejmé, že to byl právě R. N., který i po dobu jednateleství měl k účetnictví přístup. Problematičnost jednání obžalovaného R. N. s FÚ lze ilustrovat i při jednání za společnost xxx, kdy za tuto společnost jednal s FÚ dne 1.12.2014 jako zplnomocněný zástupce xxx, kdy označil P. N. za jednatele společnosti, ačkoli tento již jednatelem nebyl, kdy se jím dne 25.9.2014 stal pan J. S. Uvedené umožnil fakt, že návrh na zápis nového jednatele byl rejstříkovému soudu doručen až v březnu 2015, kdy FÚ, na rozdíl od bratrů N., nemohl a neměl informaci o změně v osobě jednatele.
61. Výše shrnuté dokazování umožňuje učinit jednoznačné skutkové závěry o vině obžalovaných, jak byly vtěleny do výroku o vině. Další **návrhy na doplnění dokazování** soud zhodnotil jako nadbytečné či nerelevantní, přičemž některé z důkazních návrhů musel soud současně zhodnotit jako obstrukční. K jednotlivým důkazním návrhům pak soud uvádí následující.

V případě obž. F. bylo navrhováno zpracování znaleckých posudků k posouzení tvrzené dyslexie a dysortografie obžalovaného. Vzhledem k tomu, jak jednoznačně vyzněly důkazy týkající se přímého (ne)zapojení obžalovaného do obchodní činnosti xxx, byl tento důkaz nadbytečný. Pokud se týká návrhu na čtení úředního záznamu o podání vysvětlení J. F., jednak pro takový postup nebyly splněny podmínky (souhlas), jednak rozhodujícím je výpověď v odpovídajícím procesním postavení, kdy po zhodnocení dokazování soud ani neviděl objektivní důvod pro čtení jeho výpovědi z přípravného řízení.

Obž. R. N. navrhoval výslech řady svědků – M., P., S., B., K., D., jednatele xxx (p. I.), pracovníka xxx majícího na starosti archiv, kdy tito svědci dle obhajoby měli prokazovat, že obžalovaný (pozn. soudu zejm. prostř. společnosti xxx) a odděleně trestně stíhaný P. N. měli obchodovat v souladu se všemi právními předpisy a že k obchodům reálně docházelo. Ze samotného vymezení důkazního návrhu a postavení svědků ve vztahu ke společnosti xxx je zřejmé, že o projednávané věci by nemohli svědci mít relevantní informace, kdy v tomto smyslu lze označit důkazní návrh nejen za nadbytečný, ale i obstrukční. Přitom je třeba poukázat na fakt, že, jak vyplývá z obsahu spisu, někteří svědci by pro soud ani nemuseli být dostupní; viz např. emailové vyjádření sv. M. na č.l. 5631, který uvedl v roce 2015, že dlouhodobě pobývá v Kamerunu, společnost xxx v předmětném období neprovozoval, obchodní činnosti v ČR ani SR se nevěnoval a doklady nevyplňoval ani nepodepisoval. Sv. O. byl slyšen v hlavním líčení, ke čtení výpovědi sv. Z. soud neviděl žádný relevantní důvod.

V podstatě ze shodných důvodů zamítl soud další důkazní návrhy původně navržené odděleně trestně stíhaným P. N., kdy se k těmto důkazním návrhům někteří ze spoluobžalovaných připojili (zejm. R. N.) a to výslech svědků M., P., S., B., K. a D. Soud, který je vázán zásadou obžalovací ani neměl důvod, za situace, kdy skutek byl striktně vymezen, jak je uvedeno ve výroku, blíže zkoumat otázku, zda obchodování společností xxx a xxx bylo z hlediska pohledu finančního úřadu bezproblémové. Pokud se týká otázky obsahu mandátní smlouvy, na jejímž základě měli být obžalovaní oprávněni jednat za xxx, jedná se o otázku právní, která nemůže být podrobována

znaleckému zkoumání. Navíc z hlediska provedených důkazů a jejich vyhodnocení je tato otázka bezpředmětná, když udělené mandátní smlouvy soud musel zhodnotit pouze jako krytí pro obžalované, zástěrku pro provádění protiprávní činnosti a uměle vytvořený dokument, který měl ospravedlnit jednání obž. R. N. Soud nespátřil zásadní pochybení vyšetřovatele v provedeném přípravném řízení. Lze sice nepochybně jako minimálně nevhodné a nežádoucí vyhodnotit jeho nezaznamenané vyjádření obžalovanému F., které tento popisoval, na průběh šetření (a následné podání obžaloby) však toto nežádoucí jednání vliv nemělo. Návrh byl koneckonců podán i právě na obžalovaného F., přičemž nebylo možné dovodit, že by vyšetřovatel obžalovanému F. stranil či jiným (tehdy spoluobviněným) se účelově snažil uškodit. Pokud nebylo třeba výslechu vyšetřovatele, nebylo třeba ani jeho konfrontace s obž. F.

V této souvislosti je třeba zdůraznit, že soud rozhodně nedospěl k závěru, že v případě veškeré obchodní činnosti prováděné obžalovanými (zejm. obž. R. N. a J. P., u obžalovaného F. je jeho postavení v projednávané věci specifické) byla jejich činnost protiprávní; koneckonců takto nebyla prezentována ani podanou obžalobou. Na řadě obchodních případů, které jdou na vrub obžalovaným, nelze nalézt znaky protiprávního jednání, zejména pokud se týká činnosti společnosti xxx, ke které bylo provedeno velké množství důkazů (srov. i výpovědi jednotlivých svědků – koncových zákazníků xxx). Projednávaná trestná činnost je totiž pouze drobným výsekem obchodní činnosti obžalovaných prováděné prostřednictvím různých subjektů. Stejně tak soud netvrdí ani to, že veškeré finanční prostředky, kterými disponovaly subjekty, jejichž prostřednictvím obžalovaní podnikali, pocházela z protiprávní činnosti. Soud pouze poukázal na nestandardnost některých finančních transakcí, aniž by původ finančních prostředků byl jednoznačně prokázán, která v kontextu dalších skutkových závěrů mohla vést k rozhodnutí o vině ve výroku konkrétně specifikovaným (a úzce vymezeným) jednáním.

Pokud se týká důkazních návrhů obž. P., tyto se omezily na dotaz na FÚ Bratislava na výsledky kontrol xxx a výslech sv. Ing. R. – zástupce účetní kanceláře, která zpracovávala účetnictví pro xxx. Pokud se týká prvního návrhu, tento je bezpředmětný, když příslušný finanční úřad na základě dožadání právní pomoci sám již v minulosti neuvedl žádná negativní zjištění u xxx. Pokud se týká výslechu Ing. R., z výše uvedeného odůvodnění vyplývá, proč by byl takový návrh bezpředmětný, kdy od výslechu svědka by bylo možné očekávat pouze toliko, že by uvedl, že účetní kancelář řádně zpracovala veškeré společnosti doložené podklady. Svědek by neměl bližší informace o spolupráci xxx s xxx s výjimkou těch vyplývajících účetních dokladů, které mu byly předloženy. Navíc provedeným dokazováním bylo prokázáno, že před účetním byly zjevně některé skutečnosti obžalovaným zamlčovány (srov. odst. 34 odůvodnění).

62. Pokud bylo namítáno, že v podané obžalobě (a předtím i v usn. dle § 160 tr. řádu) byla ve výroku uvedena nesprávná společnost (v obžalobě označena jako xxx), je zřejmé, že se jedná o kombinaci písařské chyby a zjevné nesprávnosti, která je patrná i z „návětí“ výroku obžaloby, kde byla společnost xxx identifikována zcela správně. Nesprávně uvedená firma společností (xxx namísto xxx) je zřejmě výsledkem překlepu, nesprávně uvedené identifikační číslo vzniklo záměnou se slovenskou společností xxx. Takové pochybení je sice nežádoucí a je navýsost zarážející, že policejní orgán ani státní zástupce tuto chybu nezachytili, v kontextu zbylého znění výroku však tato chyba napravená nalézacím soudem nemá zásadní vliv zákonnost trestního stíhání.
63. Pokud se týká závěrů o vině popsaným jednáním obžalovaného R. N. a jeho právní kvalifikace, tyto vyplývají z výše uvedeného shrnutí skutkových zjištění a jejich analýzy, kdy v kontextu již uvedeného při zdůraznění specifika pachatelství daňového deliktu dle § 240 tr. zákoníku (odst. 35 odůvodnění) lze shrnout věc následovně. Byl to obžalovaný R. N., který (společně s odděleně stíhaným P. N.) fakticky ovládali společnost xxx, kdy obžalovaný J. F. byl jím dosazeným bílým koněm, jehož přímý podíl na projednávané trestné činnosti ve smyslu podílu na realizaci jednotlivých obchodních případů a vědomosti o nich byl provedeným dokazováním zcela

vyloučeni. Obžalovaný N. se „skryl“ jednak za osobu dosazeného jednatele, jednak za vykazované závazky vyplývající z mandátní smlouvy. Pokud bylo vyloučeno, že se obžalovaný F. jakkoliv aktivně podílel na činnosti společnosti xxx, pak v podstatě nezbyla jiná eventualita, než že veškerou aktivitu za společnost vykonával obž. R. N. společně s bratrem, kdy tato skutečnost byla potvrzena provedenými důkazy. Aktivita obžalovaného N. (při neaktivitě obž. F.) umožňuje uskutečnit jednoznačný závěr o tom, že to byl právě obžalovaný R. N., který se svým bratrem měli jako jediní informace o konkrétních obchodních případech včetně „dovozu“ zboží z JČS, které mělo za následek povinnost podání pravdivého a úplného přiznání a následného odvodu DPH. Byly to pak tyto osoby, které zcela účelově, za účelem snížení nákladů na pořízení vozidel a zvýšení svého zisku (dovážené automobily byly zjevně finálně zobchodovány v řetězci firem ovládaném do určité míry obžalovaným a jeho bratrem) záměrně nevykazovaly a neuváděly k přiznání k DPH, kdy opětovně lze označit R. N. společně s jeho bratrem za osoby, které fakticky podávaly nepravdivá daňová přiznání se zfalšovanými podpisy obž. F. I v tomto směru totiž nepřichází pachatelství jiné osoby vůbec v úvahu. Na tuto činnost navazuje i vyvádění finančních prostředků z popsáního řetězce společností, o kterém bylo pojednáváno výše, kdy se často jednalo o hotovostní transakce, přeposílání prostředků na další společnosti ovládané obžalovanými a finální hotovostní výběry či určitá „legalizace“ mimo jiné prostřednictvím (opětovně nevykazovaného) nákupu luxusního zboží, často placeného hotovostně. To se týká zejm. obž. P., neboť s ohledem na charakter transakcí a druh nakupovaného zboží je otázka prokázání takových nákupů téměř nemožná a jeho odhalení je částečně dílem náhody, částečně velmi důsledným prověřováním i drobných indicií, jak se stalo i v projednávané věci. Obžalovaný R. N. pak jednal zcela nepochybně, jak vyplývá z uvedeného, v úmyslu přímém.

64. Shora shrnuté závěry naznačují, že u obžalovaného P. soud musel zvážit, zda se v případě jeho jednání nejedná o přímé (spolu)pachatelství namísto obžalovanému obžalobou vytýkané účastenství ve formě pomoci. Soud se nakonec dle zásady in dubio pro reo přiklonil k závěru o „pouhém“ účastenství, kdy z provedených důkazů nevyplývá, že by měl dostatečné vědomí o vnitřních poměrech ve společnosti xxx, o postavení obž. F. v této společnosti a o vědomém zneužití této osoby obž. N., vč. podávání zfalšovaných daňových přiznání se zneužitím jména obž. F. (a paděláním jeho podpisu). Z provedeného dokazování má soud bez pochybností prokázané, že obžalovaný P. byl určitým nástrojem; nikoliv však ve smyslu ust. § 22 odst. 2 tr. zákoníku, neboť jednal zaviněně. Obžalovaný P. jednal nejméně v úmyslu nepřímém, který soud dovozuje z kontextu jednotlivých obchodních případů, získávaných (obdobným obchodním případům zcela nepřiměřených) výnosů, se kterými následně nakládal, jak je popsáno shora. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, obžalovaný P. jednoznačně vědomě nejednal zcela legálně ani ve vztahu ke správci daně, kdy zamlčoval některé skutečnosti týkající se pořizování zboží z JČS před FÚ (účetním) a vědomě se podílel na některých „papírových“ obchodech, jejichž reálné provedení v daném čase (import a export vozidel) bylo nemožné. Tyto veškeré skutečnosti sice neprokazují, že zcela jistě věděl, jakým způsobem jsou popisované výnosy realizovány, nicméně s tím, že jsou realizovány nelegálním způsobem na základě kráčení DPH, byl přinejmenším srozuměn a s tímto vědomím poskytl zbylým obžalovaným (a odděleně trestně stíhanému P. N.) pomoc specifikovanou ve výroku. U obž. P. nelze pominout ani „instalaci“ bílých koní do jím ovládaných či řízených společností, kdy i následně za takové společnosti jednal či aspoň disponoval jejich finančními prostředky, byť v některých případech striktně formálně oprávněně na základě udělených plných mocí.
65. Pokud se týká posouzení viny obžalovaného F., i tato dle názoru soudu vyplývá z provedeného dokazování, kdy se soud nemohl ztotožnit s námitkami obhajoby, zejména ve smyslu, že jednání obžalovaného by se mělo zhodnotit jako pravá lhostejnost (která nepostačuje k naplnění nepřímého úmyslu), neboť v jeho jednání chybí aktivní kladný volní vztah k hrozícímu či způsobenému následku, kdy se obžalovaný měl spoléhat na řádné vedení účetnictví spol. xxx jinými osobami (zejména bratry N.).

66. Ačkoliv, jak již bylo konstatováno výše, nelze u obžalovaného F. jeho vinu stavět na přímé a cílené snaze obohatit se na zkrácení DPH, nelze v žádném případě zhodnotit jeho jednání jako nezaviněné. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, obžalovaný F. byl do spol. xxx zaangażován do postavení bílého koně a na chodu společnosti se v podstatě fakticky nepodílel. Lze tvrdit, že obžalovaný F. byl do této pozice dosazen účelově, neměl v rámci společnosti žádnou skutečnou roli, neovládal účty společnosti, nečinil žádné kroky související s chodem společnosti či její obchodní činností, ani neplnil své povinnosti vyplývající z postavení statutárního orgánu.
67. I ve světle skutečné role obžalovaného F. v projednávané věci, kdy obžalovaného rozhodně nelze označit za „mozek operace“, soud dospěl k jednoznačnému závěru, že jeho trestní odpovědnost lze nepochybně dovodit, a to především s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 761/2019 ze dne 7. 8. 2019, kdy právní věta tohoto rozhodnutí uvádí: *„Ten, kdo v postavení odpovědné osoby (např. jednatele společnosti či disponenta firemních účtů), slepě plní pokyny třetích osob a dobrovolně tak přebírá úlohu tzv. „bílého koně“, je za své jednání i z pohledu trestněprávních předpisů plně odpovědný.“* Závěr Nejvyššího soudu je naprosto logický a zdejší soud se s ním plně ztotožňuje. Pokud by totiž byla trestná činnost prováděná prostřednictvím „bílých koní“ bez jejich trestní odpovědnosti, pak by tento vzorec byl zcela jistě zneužíván a ve svém důsledku by nebyl za páchanou trestnou činnost nikdo postižitelný. V případě bílých koní je vždy třeba posuzovat konkrétní skutečnosti, zda zejména vzhledem k osobním poměrům, k charakteru trestné činnosti, způsobu provedení trestného činu, mohly být tyto osoby srozuměny s následkem. Jak vyplývá z ustálené judikatury, toto srozumění je do značné míry dáno i lhostejností (nepravou) osob figurujících ve statutárních orgánech k tomu, co podepisují a jaké následky to pro ně může přinášet.
68. V daném případě se ze strany obžalovaného jednalo především o to, že se obžalovaný nechal (za účelem příslibu snadného zisku za „podepisování dokumentů“) jmenovat jednatelem společnosti, kdy každé rozumně smýšlející osobě, a to i takové, u které lze vnímat určité osobnostní limity (například v kontextu dosaženého vzdělání či osobnostním defektům), musí být zřejmé, že chod společnosti se neobejde bez řešení praktických záležitostí s tím spojených, kdy s výkonem statutárního orgánu společnosti tato osoba převzala s tím související povinnosti. Nadto není podstatné, zda v průběhu jednateleství obžalovaného k podepisování dokumentů či výplatě příslibného finančního profitu skutečně docházelo či nedocházelo, když obžalovaný zcela zjevně neprojevoval zájem o společnost jako takovou a ostatním zainteresovaným osobám svým pasivním přístupem zanechával „volné pole působnosti“.
69. Lhostejnost k tomu, co se se společností bude dít, resp. jaké nekalé jednání skrze společnost probíhá, je tedy v daném případě do očí bijící, zvláště za situace, kdy pozice jednatele byla spojena s nabídkou finančního profitu za výkon činnosti ve smyslu podepisování dokumentů, jak tvrdí sama obhajoba, kdy účelovost jeho dosazení do pozice jednatele pro činění nekalého jednání musela být s ohledem na výše uvedené obžalovanému známa. O účelovosti dosazení obžalovaného do pozice jednatele svědčí i další skutečnosti, kdy tento nepřebíral žádné faktické pravomoci, neměl přístup k účtům společnosti a mimo jiné neměl s vedením společnosti předchozí zkušenosti.
70. Dalším zlomovým momentem potvrzujícím vinu obžalovaného byla chvíle, kdy obžalovaný F. sám začal zjišťovat, že „něco nesedí“, což z jeho strany vygradovalo v podání trestního oznámení. Pokud bychom mohli polemizovat o vědomosti či nevědomosti o protiprávním jednání obžalovaného před tímto obdobím, v době podání trestního oznámení si obžalovaný byl zcela jistě vědom, s jakými problémy se společnost potýká a že tyto je třeba velice akutně řešit. Obžalovaný sice podal trestní oznámení, další kroky ze svého postavení jednatele společnosti však neučinil, čímž ve své podstatě naopak umožňoval dalším zainteresovaným subjektům nadále páchat trestnou činnost. S ohledem na uvedené byl dle názoru soudu obžalovaný F. srozuměn s tím, že následek v podobě porušení trestních předpisů způsobem stanoveným ve zvláštní části trestního zákoníku může nastat, přičemž, jak vyplývá ze shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu, konkrétní

představa o konkrétní skutkové podstatě nemusí existovat, stačí obecná představa o tom, co se může za dané situace stát.

71. Pokud se týká definice samotné nepravé lhostejnosti, za nepravou lhostejnost se považuje taková situace, kdy lhostejnost pachatele k tomu, zda následek nastane nebo nenastane, vyjadřuje jeho aktivní kladné stanovisko k oběma možnostem; jde tedy sice o méně intenzivní, ale stále ještě aktivní volní vztah pachatele k relevantnímu trestněprávnímu následku. Naproti tomu u pravé lhostejnosti není ani nejslabší (kladný) volní vztah pachatele ke způsobení takového následku, takže pachatel není srovnán s následkem daného trestného činu, ale naopak spoléhá, byť bez přiměřených důvodů, že nedojde k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem. Proto tzv. pravá lhostejnost z hlediska zavinění spíše odpovídá vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, i když zcela neodpovídá záporné vůli pachatele, tj. jeho nechtění při této formě nedbalosti (viz Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník I. § 1 až § 139. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 223 a 224*). Dle názoru soudu vše výše uvedené nepochybně svědčí o tom, že subjektivní stránka ve formě úmyslu nepřímého, který byl dovozen z nepravé lhostejnosti, byla u obžalovaného naplněna.
72. Nelze se tak spokojit s názorem, že by před soudem měli stát pouze „organizátoři“ celé kauzy, neboť dle názoru soudu i osoba v postavení bílého koně, tedy obžalovaný F., nese jednoznačně vinu na tom, jakého rozsahu celá věc dosáhla. Obžalovaný byl pro spáchání trestného činu nepostradatelný a svým laxním přístupem a ignorováním jemu známých alarmujících skutečností umožnil, aby ke spáchání trestného činu (zejména s ohledem na rozsah a délku období) došlo. Podání trestního oznámení ze strany obžalovaného F. nelze pro jeho následnou nečinnost považovat za určitou sebereflexi či snad snahu o to, aby přispěl alespoň k odstranění nebo snížení škodlivého následku svého jednání.
73. Při **úvahách o druhu a výměře trestu** soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaných a k jejich dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaných, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku již s ohledem na rozsah a charakteristiky projednávané trestné činnosti a z ní vyplývající právní kvalifikace.
74. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Chráněný zájem byl nepochybně obžalovaným znám.
75. Vzhledem k výše uvedenému, k charakteristice a rozsahu projednávané trestné činnosti, soud konstatuje, že u obžalovaných F. a P. shledal podstatné skutečnosti, které jej vedly k tomu, aby v jejich případě přistoupil k aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku či § 58 odst. 6 tr. zákoníku, tedy mimořádnému snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, jak bude dále rozebráno. V rozhodnutí o výši trestu vedly soud následující okolnosti.
76. Pokud se týká obžalovaného N., jedinou polehčující okolností, kterou soud v jeho případě shledal, je dosavadní trestní bezúhonnost, neboť k amnestovanému odsouzení již nyní nelze přihlížet. Naopak postoj obžalovaného k projednávané trestné činnosti, kdy soud nezaznamenal projev sebereflexe ke svému počínání či projevení lítosti, nebo snahu o nahrazení škody, hovoří v jeho neprospěch. Míra zapojení obžalovaného do projednávané trestné činnosti, kdy jej lze označit v podstatě za jednoho z koordinátorů celé kauzy, hovoří v neprospěch obžalovaného. Je třeba též negativně zhodnotit (a to u všech obžalovaných) i fakt, že svým jednáním obžalovaného byl způsoben násobek škody velkého rozsahu.

77. Ačkoliv u obžalovaného F. soud neshledal polehčující okolnosti, kdy obžalovaný měl problémy s drogami, byl též trestně stíhán a bylo u něj dovozeno zavinění minimálně v úmyslu nepřímém, nelze dle názoru soudu odhlédnout od velice zásadní skutečnosti, a to že obžalovaný F. v rámci páchané trestné činnosti byl v pozici bílého koně, čemuž se soud podrobně věnoval v předchozím odůvodnění. K jeho postavení a zainteresování v rámci trestné činnosti bylo tak třeba přihlídnout při určení výše trestu, kdy soud přistoupil k aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku a mimořádně snížil obžalovanému trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby. S ohledem na okolnosti případu i poměry obžalovaného má soud za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a nápravy obžalovaného lze dosáhnout i trestem kratšího trvání.
78. U obžalovaného P. soud shledal pouze jedinou polehčující okolnost, a to jeho dosavadní trestní bezúhonnost. I v případě obžalovaného P. soud nezaznamenal žádný projev sebereflexe k jeho počinání či snahu o nahrazení škody. Je třeba však přihlídnout ke skutečnosti, že ačkoliv mohou z provedených důkazů vyplývat různé teorie o možném spolupachatelství, je třeba přistoupit k posouzení zapojení obžalovaného pouze tak, jak bylo nade vší pochybnost prokázáno, kdy za situace, kdy nebylo dostatečně prokázáno, že by obžalovaný znal vzájemnou propojenost vztahů mezi zainteresovanými subjekty a přesah páchané trestné činnosti, lze za této situace kvalifikovat jeho zapojení pouze jako účastenství ve formě pomoci, navíc ve formě nepřímého úmyslu. V tomto smyslu bylo tudíž na místě přihlídnout k jeho participaci též při úvahách o druhu a výši trestu. Z těchto důvodů soud přistoupil k aplikaci § 58 odst. 1 tr. zákoníku a mimořádně snížil obžalovanému trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby, neboť má za to, že použití trestní sazby by bylo v případě obžalovaného nepřiměřeně přísné a jeho nápravy lze dosáhnout též trestem kratšího trvání.
79. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti, bylo dle jeho názoru na místě u obžalovaných ukládat následující tresty.
80. V případě obžalovaného N. bylo dle názoru soudu na místě ukládat trest v horní polovině zákonné trestní sazby, a odsoudil tak obžalovaného podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) roků se zařazením do věznice s ostrahou, neboť soud shledal důvody pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku, a zařadil jej do mírnějšího typu věznice. Byť by obžalovaný měl být dle zákona zařazen již do věznice se zvýšenou ostrahou, nelze odhlédnout od faktu, že obžalovanému byl poprvé uložen trest, přičemž tento je svou délkou poměrně přísný, kdy obžalovaný zjevně není v užším slova smyslu pro společnost nebezpečný a v takovém případě má větší možnost resocializace (včetně pracovního zařazení) ve věznici s ostrahou.
81. V případě obžalovaného F. bylo dle názoru soudu na místě ukládat trest mimořádně snížený pod dolní hranici zákonné trestní sazby, a odsoudil tak obžalovaného podle § 284 odst. 1 tr. zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23.12.2021, sp.zn. 2T 171/2021 a podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a §82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl s ohledem na uložení souhrnného trestu obžalovanému F. dále uložen trest propadnutí věci a to zajištěného rostlinného materiálu o hmotnosti 10,07 gramů.
82. V případě obžalovaného P. bylo dle názoru soudu na místě taktéž ukládat trest mimořádně snížený pod dolní hranici zákonné trestní sazby, a odsoudil tak obžalovaného podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 6 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a §82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební

dobu v trvání 5 (pěti) roků. V případě obžalovaného P. soud dále shledal, že je na místě uložit obžalovanému peněžitý trest, a to v celkové výši 200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých) vyměřený jako 400 (čtyři sta) denních sazeb při výši denní sazby 500 Kč (pět set korun českých). Tento peněžitý trest doplňuje mírnější trest odnětí svobody, kdy počet denních sazeb reflektuje popisovanou závažnost jednání obžalovaného, výše denních sazeb pak reflektuje majetkové a výdělkové poměry obžalovaného. V tomto smyslu soud vycházel z jeho vyjádření k majetkovým a výdělkovým poměrům. V takto vyměřeném peněžitém trestu soud shledává přílehavější výchovné působení na obžalovaného, přičemž výše peněžitého trestu nebude pro obžalovaného likvidační, čímž bude jednak naplněn účel trestu a jednak není zároveň zřejmé, že by peněžitý trest byl nedobytný.

83. Uložení trestu zákazu činnosti všem obžalovaným spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně jejich zastupování na základě plné moci, v případě obžalovaného R. N. na dobu 8 (osmi) roků, v případě obžalovaného F. na dobu 8 (osmi) roků a v případě obžalovaného P. na dobu 5 (pěti) roků, se s ohledem na skutečnost, že se obžalovaní protiprávního jednání dopustili právě v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu společnosti, nabízí jako naprosto zřejmé a logické. Zároveň tento trest vhodně doplní u obžalovaných F. a P. tresty odnětí svobody podmíněně odložené, kdy si soud dovolí konstatovat, že z provedeného dokazování vyplynulo, že jsou oba obžalovaní v pozici statutárního orgánu schopni činit lhotejná a neuvážená rozhodnutí. U obžalovaného R. N. i s ohledem na uložený trest odnětí svobody považuje soud uložení trestu zákazu činnosti za nezbytné z důvodu, že obžalovaný byl, jak vyplynulo z provedeného dokazování, právě tím aktivním článkem, který celé procesy koordinoval a je tak nezbytné, aby byl obžalovanému i nadále zamezen výkon této činnosti.
84. K trestnímu řízení se připojila poškozená Česká republika – Finanční úřad pro hl.m. Prahu, Štěpánská 619/28, Praha 1, IČ 72080043 se svým nárokem na náhradu škody v celkové částce 71 665 721 Kč, spočívající ve zkrácení daně z přidané hodnoty, kdy právní důvod vzniklého nároku na náhradu škody je z povahy věci zcela zřejmý. Poškozená se řádně a včas připojila se svým nárokem, kdy vyčíslila vzniklou škodu, a tak nebylo důvodu tuto v souladu s právními předpisy nepřiznat. Uložení povinnosti nahrazení výše škody jednotlivým obžalovaným se následně odvíjela od konkrétního zapojení obžalovaných do trestné činnosti, tj. obžalovaným F., N. a P. bylo uloženo společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 30 544 365 Kč a dále obžalovaným F. a N. bylo uloženo společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 41 035 100 Kč. Z důvodu nejspíše administrativního pochybení ve vyčíslení nároku za náhradu škody ze strany poškozené došlo k chybě v jedné položce vyčísleného nároku, kdy tuto soud nemohl přiznat, a tedy poškozená byla se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
85. Závěrem soud konstatuje, že si je vědom zcela zjevného pochybení ve skutkové větě výroku I. tohoto rozsudku spočívající v záměně jména „R.“ za jméno „P.“, přičemž v tomto znění byl rozsudek ústně vyhlášen a tudíž nebylo možné pro tuto situaci aplikovat § 131 tr. řádu a soudu tak nezbylo ničeho jiného, než tuto nesprávnost ponechat též v písemném vyhotovení rozsudku. Z dalšího textu skutkové větě výroku I. rozsudku a též z dalšího odůvodnění, jakož i z povahy věci, když trestní věc P. N. byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí, naprosto jednoznačně vyplývá, že úvodní část skutkové větě výroku I. tohoto rozsudku měla znít: „**obž. R. N. a obž. J. F. společně s odděleně trestně stíhaným P. N., ...**“.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a

poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Praha 4. listopadu 2022

Mgr. Lukáš Slavík v. r.
předseda senátu